

အောင်နိုင်ခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်

စစ်ပွဲသည်သဘောထားကွဲလွဲခြင်းအရေးအခင်းဖြစ်သည်။တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ရှင်သန်လိုမှုအတွက် သက်တမ်းရှည်ကြာလှပြီဖြစ်သော အခြေခံကျသည့် အားထုတ်မှုဖြစ်သည်။ တိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍-

- တစ်ဘက်လူ၏ ခံစစ်စည်းကို ဦးစွာထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သည်မှာ ရန်သူကို စူးစမ်းရှာဖွေနေသော ချွန်မြသည့်လှံစွပ်ထိပ်ဖျားမဟုတ်၊ အေးဆေးပြီးတောက်ပနေသည့် တိုက်ခိုက်သူ၏ မျက်လုံးအစုံသာဖြစ်သည်။
- ကတုတ်ကျင်းများကို သိမ်းပိုက်နိုင်သည်မှာ တင့်ကား၏ စက်ယန္တရားပြည့်စုံကောင်းမွန်မှုကြောင့် မဟုတ်၊ ရန်သူကို အနီးကပ်တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းလိုသော တင့်ကားမောင်းသမား၏ ရဲရင့်သောသန္ဓိဋ္ဌာန်စိတ်ကြောင့်သာဖြစ်သည်။
- ရန်သူကိုအပျက်အစီးနှင့်မီးပုံများအကြား အရပ်ကြိုးပြတ်လုပ်ထားခဲ့သည်မှာ လေယာဉ်ပေါ်မှစက်သေနတ်၏တိကျကောင်းမွန်မှုကြောင့်မဟုတ်၊ တိုက်ခိုက်မှုတွင်တဖက်လူများအား ရုတ်တရက် ကပ်ဆိုးကျရောက်သွားစေရန် ပြုလုပ်လိုသည့် လေသူရဲ၏ တက်ကြွမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။
- သို့သော်လည်း စာအုပ်များတွင် စက်လက်နက်ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည့်ပြည့်စုံစုံအသေးစိတ်ဖော်ပြနေကြပြီး စစ်သည်တော်တစ်ယောက်၏ စိတ်ဓါတ်ထက်မြက်မှုကိုကား စာမျက်နှာအနည်းငယ်၌သာ ဖော်ပြကြသည်။

ဤနည်းဖြင့်အချက်အချာကျသော စိတ်အားထက်သန်မှုသည် စစ်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီးနောက် လက်ဆုပ်လက်ကိုင်မပြနိုင်ဖြစ်နေလင့်စကား စစ်ပွဲများတွင် “တိုက်ပွဲဝင်စစ်သည်တော်စိတ်ဓါတ်” သည်ကား လျှပ်ပြက်သကဲ့သို့ အထင်အရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။ “တိုက်ပွဲဝင်စစ်သည်တော်စိတ်ဓါတ်” ကိုရယူရန်နှင့် ထိုစိတ်ဓါတ်ဖြင့်အောင်ပွဲခံရန် သို့မဟုတ် ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိစွာကျဆုံးရန် အခိုင်အမာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားခြင်းသည်ပင်လျှင် အောင်နိုင်ခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဂျော့အက်စ်ပက်တန်
အောင်နိုင်ခြင်း၏လျှို့ဝှက်ချက်၊ ၁၉၂၆ ခုနှစ်

ကျမ်းဦးစကား

ဂျော့အက်စ်ပက်တန်သည် သာမန်ထက်ပို၍ ထူးခြားသော လူတစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။ သူ့ပန်းထက်တွင် မွေးကတည်းက ကြယ်ပွင့်များပါမလာပါ။ သူသည်ကမ္ဘာပေါ်တွင်ရှိသော အခြားလူသားတိုင်းကဲ့သို့ သေမျိုးချည်း ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ခုံမင်နှစ်သက်သော အလုပ်တစ်ခုကိုကျကျနုနုလုပ်သွားခဲ့သော လူတစ်ယောက်သာဖြစ်ပါသည်။ ကြီးမြတ် သောတပ်မှူးကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်လာစေရန် တပ်မှူးကောင်းကဲ့သို့ကျင့်ကြံရမည်ကိုသူနားလည်ပါသည်။ စစ်မြေပြင် တွင်မည်ကဲ့သို့အကောင်းဆုံးလုပ်ဆောင်ရမည်ကိုလည်းသူနားလည်ပါသည်။ သူ့ထံတွင် ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်ခြင်း၊ ဘက်လိုက်ခြင်းတို့မရှိပါ။ လက်တွေ့ကျကျအုပ်ချုပ်သော ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် သည် တာဝန်ရှိသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ကို တာဝန်ခံစိမ့်အုပ်ချုပ်ရန်သာမက ထို အစိတ်အပိုင်း၌ ကိုယ်တိုင်ပါဝင် ရမည်ဆိုသည်ကိုလည်း နားလည်သည်။

ပက်တန်သည် စစ်သားတစ်ယောက်အဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ယောက်အဖြစ်သော် လည်း ကောင်း မွေးဖွားလာခြင်းမဟုတ်သော်လည်း သူ၏ဘဝအပိုင်းအတော်စောစောကတည်းက သူဖြစ်ချင်သည့် အလုပ် အတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားခဲ့သည်။ ထိုသို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ သူ၏ပန်းတိုင်သို့ရှေးရှု၍မရပ်မနားတမ်း အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ သူသည်ကြီးမြတ်သော စစ်သည်တော်တစ်ဦး၏ အခန်းကဏ္ဍတွင် နက်ရှိုင်းစွာမြှုပ်နှံခြင်းဖြင့် သူ၏ဥပဓိရုပ်ပိုင်းသာမက သဘောတရားခံယူချက်ကိုလည်း သူ့ဘာသာသူပုံသွန်းလောင်းခြင်း နှင့် လေ့ကျင့်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင်ကား သူဖြစ်ချင်သည့်အတိုင်းဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ့ဘာသာသူ စစ်သည်တော်တစ်ဦး၏ စိတ်ဓါတ်ပြည့်ဝစေခဲ့ပြီး ထိုစိတ်ဓါတ်ဖြင့်ပင်သူ့အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ သူမကြာခဏပြောသည့်စကားမှာ “လူဆိုတာ ကိုယ် ကြံစည်စိတ်ကူးခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်ရတာပါပဲ” ဟူ၏။

ဤစာအုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ စာရှုသူများအား ပက်တန်၏ သဘောတရားခံယူချက်ကို ယုံကြည်လက်ခံ နိုင်စေရန်ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသို့ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် မည်သူမဆို မိမိတို့၏ ပန်းတိုင်များအပေါ် ပြင်းပြသော လိုလားချက်ကို လုံးဝရပ်ဆိုင်းမှုမပြုခြင်း၊ ဇွဲ လုံ့လရှိခြင်း ၊ လေ့လာသင်ယူမှုရှိခြင်းနှင့် မပြောင်းလဲသော ဆန္ဒရှိခြင်းတို့ကြောင့် ကြီးမြတ် သောခေါင်းဆောင်များဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပက်တန်က “စစ်ပွဲက သိပ်တာရှည်နေပြီဟု လူတစ်ယောက်၏ စိတ်တွင်ထင်လာလျှင်ထိုအချက်သည် ထိုလူ့အပေါ်သို့ကောင်းကောင်းသက်ရောက်မှုရှိကြောင်းပြသနေသည်” ဟု ပြောခဲ့ ဖူးပါသည်။

ဤစာအုပ်သည် တိုတောင်းစွာရေးသားဖော်ပြထားသော စာအုပ်ဖြစ်သော်လည်း တစ်ရက်တည်းနှင့်အပြီးဖတ် ရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်းမဟုတ်ပါ။ တစ်နေရာတွင် တစ်ထိုင်တည်းယူဖတ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် ဖတ်ပြီးသွားပြီဟု ယူဆရန် မဟုတ်ပါ။ တစ်ရက်တွင် ဆိုရိုးစကားတစ်ခွန်းကိုသာ ဖတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖတ်ပြီးနောက် စာရှုသူ၏ ကိုယ်ပိုင် အတွေ့အကြုံအကြောင်းကိုစွဲများနှင့်ပတ်သက်၍ ဆက်စပ်စဉ်းစားတွေးခေါ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ သူကဘာပြောခဲ့သလဲ။ သူ၏ ပြောကြားချက်သည် စာရှုသူအတွက်မည်ကဲ့သို့ဆိုလိုသလဲ။ စာရှုသူ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း သို့မဟုတ် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းလုပ်ငန်းနှင့် ဆက်စပ်စဉ်းစားလိုက်ပါက မည်ကဲ့သို့သဘောရသလဲ။ စာရှုသူ၏ ဘဝနှင့် ဆက်စပ်စဉ်းစားလျှင် မည်ကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ်ရသလဲ။

ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အတွေးမြောက်မြားစွာရှိလာပြီးသောအခါ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများအပေါ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချချိမှတစ်ဆင့်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထို့အပြင်စာရှုသူသည် ဤစာစောင်တွင် ရည်ညွှန်းထားသည့် လူပုဂ္ဂိုလ်တချို့နှင့် ဆင်တူသောလူများကိုလည်းဖော်ထုတ်တွေ့ရှိလာနိုင်ပါသည်။ မိမိ၏ ကုမ္ပဏီ/အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌မှန်ကန်တိကျ စေရန် လိုအပ်ချက်ရှိသော နေရာဌာနများနှင့်အခြေအနေများကိုလည်း သတိပြုမိလာနိုင်ပါသည်။ ဤအထိလုပ်ဆောင်ချက်သည် လွယ်ကူသောအပိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခက်ခဲသောအပိုင်းမှာ ဇွဲလုံ့လရှိမှု၊ ခေါင်းဆောင်မှုတို့နှင့်ပတ်သက်သော ပတ်တန်၏ တစ်မိနစ် အမှာစကားများ ကိုလုပ်ဆောင်ရမည့်အပိုင်းဖြစ်၏။ ဤလုပ်ငန်းအတွက် မည်သူကမျှလာလုပ်ပေးမည်မဟုတ်ပါ။ စာရှုသူ၏ထိုးထွင်းဉာဏ် နှင့် တွန်းအားကို အသုံးပြုပြီး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်လုပ်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာစောင်တွင် ဖော်ပြထားသော စကားလုံးများကို စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဝန်းကျင်နှင့်ဆီလျော်အပ်စပ် စေရန် အောက်ပါအတိုင်း ဖလှယ်၍ အသုံးပြုသွားသင့်ပါသည်-

- စစ်ဦးစီးချုပ် = စီအီးအို (CEO)
- ဌာနချုပ် = ဘုတ်အဖွဲ့ စည်းဝေးခန်း
- တပ်မှူး = မန်နေဂျာ
- စစ်သည် = အလုပ်သမား/ဝန်ထမ်း
- အောင်နိုင်ခြင်း = ဈေးကွက်ဝေစု
- စစ်ကစားမှု = ဈေးကွက်ရှာဖွေခြင်း
- ရန်သူ = နိုင်ငံခြားမှ ထုတ်လုပ်သူများ
- သတ်ဖြတ်နိုင်ခြင်း = အကောင်းဆုံးထုတ်ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်နိုင်ခြင်း

ဤစာအုပ်သည်စာရှုသူအား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်လာရန် သို့မဟုတ် ကုမ္ပဏီတွင်ထိပ်ပိုင်းအဆင့် စီမံခန့်ခွဲသူ အဖြစ်ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးရန်မတတ်နိုင်ပါ။ မည်သည့်စာအုပ်ကမျှလည်းထိုသို့တတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ စွမ်းဆောင် ရည်ရှိသူအားလုံးနှင့် အရည်အချင်းပြည့်မှီသူအားလုံးသည် ထိပ်ဆုံးရာထူးနေရာရရှိနိုင်လောက်အောင် လူ့ဘဝက မျှတ ခြင်းမရှိပါ။ သို့သော်ဤစာအုပ်သည် စာရှုသူအား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ထိန်းသိမ်းကြပ်မတ်နိုင်ရန် အကူအညီပေးပါလိမ့် မည်။ ကောင်းမွန်သော၊ ထူးချွန်သောဆုံးဖြတ်ချက်များချမှတ်နိုင်သည့် တန်ဖိုးရှိသောမန်နေဂျာတစ်ယောက် အဖြစ်သို့ မည်ကဲ့သို့ပြောင်းလဲနိုင်သလဲဆိုသည့် အချက်ကိုလည်း ညွှန်ပြပေးပါလိမ့်မည်။ စာရှုသူကိုယ်တိုင် ကောင်းမွန်သော ခေါင်းဆောင်မှုအရည်အချင်းများ ပြည့်ဝလာစေရန် နှင့် အခြားလူများကိုလည်း ၎င်းအရည်အချင်း များပြည့်ဝလာစေရန် အသိအမှတ်ပြုပေးနိုင်သည့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်စေရန် ကူညီပေးပါလိမ့်မည်။ အခွင့်အရေးက တံခါးခေါက်လာပြီဆိုလျှင် လိုလောက်သော ကျွမ်းကျင်မှုအရည်အချင်းများ စာရှုသူထံတွင် ရှိနေခြင်းဖြင့် ထိုအခွင့်အရေးကိုလက်ခံရန် အဆင်သင့် ဖြစ်စေပါလိမ့်မည်။

ဤစာအုပ်ကိုဖတ်သွားသည့်အခါ စစ်ရေးဆိုင်ရာစကားလုံးများကိုချည်း စဉ်းစားနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ စီးပွားရေး အသုံးအနှုန်းများအဖြစ်လည်း စဉ်းစားစေလိုပါသည်-

- အောင်နိုင်ခြင်းအယူအဆနေရာတွင် ဈေးကွက်၌ အရည်အသွေးမြင့်မားသော ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုအား ယှဉ်ပြိုင်သူများထက်စော၍ တင်သွင်းနိုင်သော အတွေးအမြင်ဖြင့် အစားထိုးရပါမည်။
- စစ်ပွဲအယူအဆနေရာတွင် ဈေးကွက်စံချိန်စံညွှန်းမှီစေရန် ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုကို ပြုလုပ်သောအတွေး အမြင်ဖြင့် အစားထိုးရပါမည်။
- ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများနှင့်ကျဆုံးသူများအယူအဆတွင် အလုပ်ပြုတ်ခြင်းနှင့်လူမွဲစာရင်းဝင်ဖြစ်ခြင်းအတွေး အမြင်ဖြင့် အစားထိုးရပါမည်။

မည်သည့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမဆို စစ်ပွဲနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်သော အနက်ရှိသည်ဟု နားလည်သဘော ပေါက်ပြီးပြီဆိုလျှင် အထက်ပါအတိုင်း အစားထိုးစဉ်းစားရန် ခက်ခဲမှုမရှိနိုင်တော့ပါ။

စာရေးသူက နောင်လာမည့် စာမျက်နှာတိုင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပတ်တန်၏ စကားများကို တိုက်ရိုက်အကိုး အကားပြုထားပါသည်။ထိုအကိုးအကားတိုင်းသည် ယခုခေတ်စီးပွားရေးအသိုက်အဝန်းများ၌ သိသာဆိုးဝါးစွာလျော့ပါး

ကျဆင်းနေသော ခေါင်းဆောင်မှုအရည်အချင်းနှင့် ထိရောက်သော ကွပ်ကဲမှုအကြောင်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ စွမ်းအား အပြည့်ပါရှိသော အမှာစကားများဖြစ်ကြသည်။ ပက်တန်၏ဆိုရိုးစကားအကိုးအကားများဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရာ တွင်ပက်တန်၏စတိုင်ပက်တန်၏ချဉ်းကပ်နည်းများကို အသုံးပြု၍ အကျဉ်းချုပ်ရှင်းလင်းတိကျစွာ ဖော်ပြထားပါသည်။

ကိုးကားချက်များနောက်မှ လိုက်၍ ဖော်ပြထားသောစကားလုံးများသည် စာရေးသူ၏ အဘော်များဖြစ်သော် လည်း စာရေးသူသည်ပက်တန်အသင်းအဖွဲ့ကိုတည်ထောင်သူနှင့်ပက်တန်၏သဘောထားခံယူချက်ကိုနှစ်ပေါင်းသုံးဆယ် ကြာလေ့လာသုတေသနပြုပြီး စာအုပ်စာတမ်းများစွာကို ရေးသားခဲ့သူ ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပက်တန် ကိုယ်တိုင်ရေးသားသကဲ့သို့ အကောင်းဆုံးကြိုးစားအားထုတ်၍ ရေးသားခဲ့ကြောင်းဖော်ပြထားပါသည်။

ပက်တန်၏ ကိုးကားချက်များကို အရင်းအမြစ်များစွာမှ ရယူခဲ့ပါသည်။ ပက်တန်ကိုယ်တိုင်ရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များနှင့် မာတင်ဘလူမင်ဆန် ပြုစုခဲ့သည့် “ပက်တန်၏ စာရွက်စာတမ်းများ” လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူက ဤစာအုပ်ကိုရေးသားရာတွင် မူလအနှစ်သာရနှင့် ဆက်စပ်အကြောင်းချဉ်းရာများကို ထိန်းသိမ်း ထားနိုင်ရန်စစ်ဘက်ပတ်ဝန်းကျင်အတိုင်းသာအသုံးပြုရေးသားခဲ့ပါသည်။ အချို့သောအကြောင်းအရာများသည်စစ်ဘက် အယူအဆမှစီးပွားရေးအယူအဆသို့ ပြန်ဆိုရန် လိုအပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ စစ်ဘက်နှင့်စီးပွားရေး ပတ်ဝန်းကျင်နှစ်ရပ် လုံးတွင် အထက်ပါအယူအဆများသည် အခြေခံအားဖြင့်အတူတူပင်ဖြစ်ပါသည်။ ခလေ့သုံးဖြစ်သော ဖော်ပြချက်များကို ဘာသာရပ်တစ်ခုမှ အခြားဘာသာရပ်တစ်ခုသို့ပြန်ဆိုရာတွင် မကြာခဏဆိုသလို အဓိပ္ပါယ်အမှန်က ပျောက်ဆုံးသွား တတ်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသုံးဘာသာစကားတချို့ကို ပြန်ဆိုရာတွင်လည်း အလားတူ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့ သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် ပက်တန်၏အမှာစကားကို မည်ကဲ့သို့ စဉ်းစားသင့်ကြောင်းနှင့် စီးပွားရေးအသိုက်အဝန်း နှင့်ပတ်သက်၍ မည်ကဲ့သို့ယူသင့်ကြောင်း ရေးသားဖော်ပြရန် လိုအပ်လာပါသည်။ အချို့ကိစ္စများတွင် ပြန်ဆိုမှုမှန်ကန် စေရန်နှင့် အမှာစကားကို စီးပွားရေးလောကတွင် အသုံးပြုနိုင်သော သီးခြားအမြင်ရရှိရန်အတွက် စာရေးသူက နောက် ထပ်စာပိုဒ်တစ်ခုကို ထပ်မံဖြည့်ပေးထားပါသည်။

စာရေးသူကဤစာအုပ်ကိုရေးသားနေစဉ်အချို့စကားလုံးများကို ယခင်ကဖတ်ခဲ့ဖူးခြင်းသို့မဟုတ်ဆင်တူယိုးမှား တွေ့ခဲ့ခြင်းရှိသည်ဟုခံစားမိခဲ့ပါသည်။ အချို့သောအမှာစကားများသည် ရင်းနှီးမှုရှိခဲ့ သည်ဟုစမ်းတပါးဝါးနှင့် တွေးထင် မိပါသည်။ စာရေးသူဗိုလ်ချုပ်ကြီးပက်တန်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် သူ၏သဘောထားခံယူချက်အကြောင်းကို သီးသန့်လေ့လာ ခဲ့စဉ်ကမစဉ်းစားမိခဲ့သည့်ကိစ္စလည်းဖြစ်ပါသည်။ သတိရလာ၍ စာအုပ်စင်မှ ဒဗလျူအက်ဒွက်ဒွင်း၏ စာအုပ် တစ်အုပ် ဖြစ်သော “အကျပ်အတည်း၏ထွက်ပေါက်” (Out of the Crisis)ကို ဆွဲယူပြီးဖတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ အဆိုပါ စာအုပ်တွင်ပါရှိသော **ဒမ္မင်း၏ ၁၄ ချက်၊ သေကောင်ပေါင်းလဲရောဂါ ခုနှစ်မျိုးနှင့်အတားအဆီးများသည်** ပက်တန် ၏ တစ်မိနစ်အမှာစကားများနှင့် အခြေခံသဘောတရားအများစုမှာ အတူတူပင်ဖြစ်နေသည်ကိုအံ့ဩစွာတွေ့ရပါသည်။ အခြေခံသဘောတရားဆိုသည်မှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးအတွက်အတူတူပဲ ဖြစ်နိုင်သည်ကိုစဉ်းစားမိလာမှ စာရေးသူသည် တဖြည်းဖြည်းစိတ်တည်ငြိမ်မှုရှိလာပါသည်။ စိတ်ထဲတွင် တွေးထင်မှုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ သဘာဝတရားမှ ရှုမြင်လာရသော ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ အတွေ့အကြုံမှ သင်ကြားပေး၍ဖြစ်စေ ထွက်ပေါ်လာသော အခြေခံသဘောတရားမှာပြောင်းလဲမှုမရှိပါ။ ပက်တန်ကခေါင်းဆောင်မှု၊ ရုပ်ဝတ္တုပစ္စည်းများထောက်ပံ့ရေးနှင့် ချိန်ဆမှုများတို့တွင် အကောင်းဆုံး အရည်အချင်းဖြစ် ပေါ်စေရေးသည် ထိပ်ပိုင်းကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်များ၏တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ဒမ္မင်းကလည်း ထုတ်လုပ်မှု အရည်အသွေးသည်ထိပ်ပိုင်းကလေးရည်သဘောထားအယူအဆကိုမကြာခဏထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။ ဤအချက် ကို စက်ရုံထဲမှအလုပ်သမားများကလည်းမတတ်နိုင်၊ အလယ်အလတ် မန်နေဂျာများကလည်း မတတ်နိုင်ဟုဆိုပါသည်။ ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ ထိပ်ပိုင်းခေါင်းဆောင်မှုက စာရင်းအင်းဆိုင်ရာ အရည်အသွေး ထိန်းချုပ်ရေးနည်းလမ်းကို အသုံးပြု၍ အကောင်းဆုံးအရည်အသွေးရှိသော ထုတ်လုပ်မှုအတွက် တာဝန်ယူမှုမရှိလျှင် မည်သည့် အရည်အသွေးမျှ မရရှိနိုင်

ကြောင်း နှင့် အရည်အသွေးသည် ထုတ်လုပ်ပြီးသည့် ပစ္စည်းကို စစ်ဆေးခြင်းဖြင့်လည်း မရနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ကောင်းမွန်သော စီမံခန့်ခွဲမှုသည် အရည်အသွေးရရှိရန်လုံလောက်မှုမရှိကြောင်း ဖွဲ့စည်း သိထားသကဲ့သို့ ပက်တန်ကလည်း သိနေခဲ့ပါသည်။ စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့်အတူ ကောင်းမွန်သောခေါင်းဆောင်မှုလည်းရှိရပါမည်။ ခေါင်းဆောင်မှု အကြောင်းကိုကား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂျော့အက်စ်ပက်တန်က အသိဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်သူသည် စီးပွားရေးသမား ကောင်းတစ်ဦး အလွန်ဖြစ်ထိုက်သူ ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

နိဒါန်း

ပက်တန်၏ ၁၁၀၀နိတာ

ပက်တန်သည် လူ့မြောက်မြားစွာအတွက်များစွာလုပ်ပေးနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ၏ အမိန့်များအတိုင်း လိုက်နာရန်မလိုလားသူများအတွက် သူသည်လုံးဝမပြည့်ဝသောလူ၊ လုံးဝစက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသောလူအဖြစ် မြင်စေခဲ့ပါသည်။ ခေါင်းဆောင်မှုနှင့်စည်းကမ်းသေဝပ်မှုကို လိုအပ်သည်ဟု နားလည်ထားကြသူများအတွက်မူ သူသည် ကြီးမြတ်သော ခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

အဖိုးဖြစ်သူ နှင့် ဖခင်ဖြစ်သူ၏ အစဉ်အလာကို လိုက်နာသောအားဖြင့် ပက်တန်သည် အသက် ၁၈ နှစ် သားအရွယ်တွင် ဗာဂျီးနီးယားစစ်သင်တန်းကျောင်း သို့တက်ရောက်ခဲ့သည်။ တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဝက်စ်ပိုင်အမေရိကန် စစ်တက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်းရွှေ့တက်ရောက်ခဲ့သည်။ စစ်တက္ကသိုလ်ပြီးမြောက်အောင်မြင်သွားလျှင် သူသည် အမေရိကန် တပ်မတော်တွင် ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိတစ်ယောက်ဖြစ်လာနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၀၉ ခုနှစ်တွင် စစ်တက္ကသိုလ်မှ သင်တန်းသား ၁၀၃ ဦးအနက် အဆင့်(၄၆)ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ စစ်တက္ကသိုလ်တက်ရောက်ခဲ့စဉ် ကျောင်းသားတပ်ကြပ် ၊ အရာခံဗိုလ်နှင့် တပ်ရေးတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ တန်းကျော်ပြေးပွဲတွင်ကျောင်းစံချိန်ကိုချိုးခဲ့ခြင်းဖြင့်ကမ္ဘာ့တင်ခံခဲ့ရသည်။ကျောင်းဆင်းပြီးနောက်မြင်းတပ်အရာရှိအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။မကြာမီမန်ဆက်ချူးဆက်ပြည်နယ်မှ ဘီထရိုက်စ်အေရာအမည်ရှိ ချောမောလှပသော မိန်းကလေး တစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။ မိန်းကလေး၏ မိသားစုသည် အလွန်အလွန်ချမ်းသာကြသည်။ ဘီထရိုက်စ်၏ ဖခင် ဖရက်ဒရစ်အေရာ သည် အမေရိကန်သိုးမွှေးလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။

၁၉၁၂ ခုနှစ်တွင် ပက်တန်သည် ဆွီဒင်နိုင်ငံစတော့ဟုမ်းမြို့တွင် ပြုလုပ်သည့် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲသို့ တက်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ထိုနှစ်တွင် အမေရိကန်လူမဲ့ဂျင်သော်ဖီက ပြိုင်ပွဲအများအပြား၌ အနိုင်ရပြီး သမိုင်းတွင်အောင်လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့သည်။ ပက်တန်က ခေတ်သစ်တိုက်ပွဲဝင် အားကစားဦးပျံ့ပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည်။ ထိုပြိုင်ပွဲ၌ပစ္စတိုပစ်ခတ်ခြင်း၊ မီတာ ၃၀၀ ရေကူးခြင်း၊ ခါးခုတ်ခြင်း၊မြောင်းများ ဘားတန်းများဖြတ်ကျော်ပြေးခြင်းနှင့် နယ်ကျော်ပြေးခြင်းတို့ပါဝင်ပါသည်။ အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲတွင် အများကချီးကျူးဂုဏ်ပြုခံရသည့် အဆင့်ဦးကိုရခဲ့သည်။

အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲများပြီးသောအခါ ပက်တန်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ ဆုမ္မားဒေသရှိပြင်သစ်မြင်းတပ်သင်တန်းကျောင်းသို့ ကိုယ့်စရိတ်နှင့်ကိုယ်သွားရောက်ခဲ့ပြီး ခါးခုတ်ပြိုင်ပွဲနည်းပြဆရာထံမှ သင်ခန်းစာများကိုသင်ယူခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ဂုဏ်သိက္ခာရှိသောခါးသမားတစ်ယောက်ဖြစ်လာစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နောင်တွင် သူပုံစံရေးဆွဲပြုလုပ်ခဲ့သော M1913 မြင်းတပ်ကိုင်ခါးကောက်ကို အမေရိကန်တပ်မတော်သုံး လက်နက်အဖြစ်လက်ခံသုံးစွဲခဲ့ပါသည်။ သူမုန်းသော နာမည်ဖြစ်သည့် “မိုက်ဂိုက်အဖိုးကြီး” အမည်မတွင်မိ ကာလရှည်ကြာစွာကတည်းက “ခါးကောက်ဂျော့” ဟုသူ့ကိုခေါ်ကြသည်။ ငယ်ရွယ်သော ဒုတိယဗိုလ်တစ်ဦးအတွက် အလွန်သိသာထင်ရှားသောအမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကင်းဆတ်ပြည်နယ် ၊ ရိုင်လီတပ်စခန်းရှိ မြင်းတပ်သင်တန်းကျောင်း၌ တာဝန်ကျစဉ်က ပက်တန်သည် သူတီထွင်ခဲ့သော ခါးကောက်အသစ်ကို အသုံးပြုပုံ အသုံးပြုနည်းနှင့်ပတ်သက်၍ သင်တန်းပေးခဲ့ရသေး၏။ ထိုစဉ်က သူ့ကို ခါးရေးအကျော်အမော်အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ကြ၏။ ထိုစဉ်က သူသည် ဒုတိယဗိုလ်အဆင့် သာ ရှိသေးသော်လည်း သူ့နာမည်ကို သူထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်ကြိုးစားခဲ့ရသည်။

၁၉၁၆ ခုနှစ် မတ်လ၌ ပန်ချိုဗီးလာ ဦးစီးသော ရာပေါင်းများစွာသော ခါးပြများသည် နယူးမက္ကစီကို ဒေသရှိ ကိုလံဘတ်စ်မြို့ကလေးကို ဝင်ရောက်စီးနင်းခဲ့ကြပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံသား ၁၇ ယောက်ကို သတ်ပစ်ခဲ့ကြသည်။ လူအများအပြားကို သတ်ခဲ့ခြင်းအတွက် ဗီးလာ၏ အကြောင်းပြချက်မှာ အမေရိကန်အစိုးရသည် သူ၏ တော်လှန်ရေး

ကို အကူအညီပေးရန်ငြင်းဆန်ခဲ့ပြီး မက္ကစီကိုအစိုးရကသာ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန်လွှဲအပ်ခဲ့သောကြောင့် စိတ်ဆိုးပြီး သတ်ခဲ့သည်ဟုဆိုပါသည်။ ဤစီးနင်းမှုကိုတုံ့ပြန်သောအားဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂျွန်ဂျေပါးရှင်းသည် ထိုးဖောက်ခွန်စားရေး တပ်ဖွဲ့တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းပြီး မက္ကစီကိုအတွင်းပိုင်းအထိ ဗီးလာကို လိုက်လံချေမှုန်းရန် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

ပါးရှင်းက ပက်တန်ကို သူ၏ခေတ္တလက်ထောက်တစ်ယောက်အဖြစ် ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ပက်တန်သည် ဗီးလာ၏လူတစ်ယောက်ခိုအောင်းနေသည်ဟု သတင်းရသောကြောင့် ရှာဖွေဖမ်းဆီးရန်ချီဟုခေါ်သောနေရာတစ်ခုကိုဦးဆောင် ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ အမှန်မှာ တစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ ရန်သူသုံးယောက်ရှိနေကြပြီး သူတို့က လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစား အားထုတ်ကြသောကြောင့် ပက်တန်နှင့် သူ့လူများက ကောင်းသွင်းရှုပ်ရှင်းဆန်ဆန် အပြန်အလှန် တိုက်ပွဲကလေး ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ခါးပြသုံးယောက်စလုံးသေဆုံးသွားကြ၍ ပက်တန်သည်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် အလောင်းများကို သူ့တပ်ဖွဲ့၏အင်ဂျင်နီယာစစ်ကားစင်ဆေးအဖုံးပေါ်တွင် တစ်စီးလျှင်တစ်လောင်းစီကြိုးဖြင့်ချည်၍တင်ယူသွားကြသည်။ အလောင်း များကိုစစ်ဆေးရန် ပါးရှင်း၏ဌာနချုပ်အထိ တိုက်ရိုက်ယူဆောင်သွားခဲ့သောကြောင့် ရုံးမှလူများက ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။ တောတောင်ထူထပ်သော အနောက်ဘက်အရပ်ဒေသ၏ ထုံးစံအတိုင်း ပက်တန်သည် သူ၏ ကံကောင်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ်သူ၏ ၄၅ ဘို့ပြောင်းတိုသေနတ်၏ ဆင်စွယ်လက်ကိုင်တွင် ခါးထစ်ရာနှစ်ခု ပြုလုပ် လိုက်သေး၏။ ထို့အချိန်နောက်ပိုင်းကစ၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပါးရှင်းက ပက်တန်အား “လူဆိုးလေး” ဟုအမြဲတမ်း ခေါ်ဝေါ်လေ့ ရှိခဲ့သည်။ တခဏချင်းပင် ပက်တန်သည် တိုင်းပြည်တွင်သူ့ရဲကောင်းဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရက်သတ္တတစ်ပတ် လုံးလုံး အမေရိကန်သတင်းစာများသည် သူ၏အောင်မြေ့ချဲ့အမြတ်ထုတ်မှုဇာတ်လမ်းကို ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ပို၍အရေးကြီးသည် မှာပက်တန်၏လှုပ်ရှားမှုသည် ယာဉ်တင်စစ်ဆင်ရေးအခန်းကဏ္ဍ အသစ်ဖွင့်လှစ်ခြင်းတစ်ခုလိုဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ဤသည် မှာ အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့ငယ်တစ်ခုက ရန်သူတပ်ဖွဲ့ကို မော်တော်ယာဉ်များအသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပထမဦးဆုံး ဖြစ်သည်။ ပက်တန်နှင့် သူ့လူများသည် တင့်ကား သို့မဟုတ် သံချပ်ကာကားကဲ့သို့ မော်တော်ယာဉ်အပေါ်မှ တိုက်ခိုက် ခဲ့ကြခြင်းမဟုတ်သော်လည်း မြင်းများအစား မော်တော်ယာဉ်ကို သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကိရိယာအဖြစ်အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလ အတွင်းက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပါးရှင်းသည် ပြင်သစ်တွင် အမေရိကန်ထိုးဖောက်ခွန်စားရေး တပ်ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းရန် ရည်ရွယ်သောအခါ ပက်တန်ကို သူနှင့်အတူ ခေါ်သွားရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်၌ ပက်တန်သည် တင့်ကားဟု အမည်တွင်လာမည့် စက်ယန္တရားအသစ်တချို့အပေါ် စိတ်ဝင်စားလာနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုယာဉ်များသည် အသစ် ဖြစ်ရုံမျှမက ၊ လှုပ်ရှားလွယ်ကူမှုအတွက်အားကိုးအားထားမပြုနိုင်သေးသည့်အပြင် အရွယ်ပမာဏအားဖြင့် လည်း ကြီးမားနေပြီး စစ်မြေပြင် တွင် အစမ်းသပ်မခံရသေးသည့် ပစ္စည်းကိရိယာများဖြစ်နေကြသည်။ စစ်မြေပြင်တွင် အလုပ်လုပ်နိုင်မလား၊ တန်ဖိုးရှိပါ့မလားဟု သံသယကြီးစွာရှိနေကြသည့်အချိန်ဖြစ်သည်။

ပက်တန်သည် အမေရိကန် တင့်ကားတပ်ဖွဲ့ကို စတင်ဖွဲ့စည်းရန်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသည့်အရာရှိဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်းသူ၏ဖွဲ့သန်သောစိတ်ဝင်စားမှုဖြင့် ထိုအလုပ်တွင်နှစ်မြုပ်နေလိုက်သည်။ ဤနည်းဖြင့်သူသည်အလျင်အမြန်ပင် အမေရိကန် ထိုးဖောက်ခွန်စားရေးတပ်ဖွဲ့၏ တင့်ကားဆိုင်ရာအထူးကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် အမေရိကန်တင့်ကား သင်တန်းကျောင်းကိုလည်း သူတစ်ဦးတည်းဟု ဆိုရမတတ် အခြားလူများ၏ အကူအညီ မပါဘဲ ဖွဲ့စည်းပေးနိုင်ခဲ့သည်။ လေ့ကျင့်ရေးလက်စွဲစာစောင်များရေးသားခြင်း၊ နည်းစနစ်နှင့်လေ့ကျင့်ခန်းများ စီစဉ်ခြင်းနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တင့်ကားတပ်ဖွဲ့သဘောတရားမူဝါဒဖြစ်လာမည့်စာတမ်းတစ်စောင် ပြုစုခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ သည်။ တင့်ကားတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို သင်ကြားပို့ချခြင်း၊ လက်တွေ့လေ့ကျင့်ပေးခြင်းနှင့် အခါအားလျော်စွာ စစ်ပွဲတွင် ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့ကြီးကြပ်မှုပေးခြင်းအထိ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

မိရ(စ်)-အာဂွန်နီထိုးစစ်၏ ပထမနေ့မှာပင်လျှင် ပက်တန်သည် သေလုမတတ်အော်ရာရခဲ့သည်။ ကျည် တစ်တောင့်သည် သူ၏ပေါင်ကို ထုတ်ခြင်းပေါက်ထိမှန်သွားခဲ့ပြီး တင်ပါးအောက်ပိုင်းနေရာ၌ အသားစကြီးရှည်လျားစွာ

စုတ်ပြုထွက်သွားခဲ့ရသည်။ သွေးထွက်များနေလင့်ကစား ပက်တန်သည် ဆက်လက်ချီတက်နေခဲ့သည်မှာ နောက်ဆုံးတွင် သွေးထွက်လွန်ပြီး သူ့အားရပ်တန့်သွားစေခဲ့သည်။ စစ်မြေပြင်တွင် သွေးလွန်၍ မသေမီမှာပင် နောက်တန်းဆေးရုံတစ်ခုသို့ အချိန်မီရွှေ့ထုတ်ပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲသည် ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလတွင် သူ၏ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည်တပ်ဖွဲ့သို့ပြန်ရန် ဆေးရုံမှဆင်းလာသောနေ့သည် စစ်ရပ်စဲရန် နှစ်ဘက်သဘောတူညီချက်လက်မှတ်ရေးထိုးသော နေ့ဖြစ်နေသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ပက်တန်သည် ပထမကမ္ဘာစစ်ကာလ ရရှိခဲ့သော သူ၏ဒဏ်ရာကြီးကိုမူသော သူ၏စိတ်အနေအထားကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူ့ကိုယ်သူ “မြည်းတစ်ပိုင်း ဗိုလ်ချုပ်” ဟု ပြန်လည် ရည်ညွှန်းပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်။

စစ်ရပ်စဲရေးစာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီးသွားသောအခါ ပက်တန်သည် တင့်ကားတပ်ဖွဲ့အရာရှိတာဝန်ဖြင့်အမေရိကန် သို့ပြန်သွားရ၏။ ထို့နောက်များမကြာမီ သူ၏အချစ်ဦးဖြစ်သော မြင်းတပ်သို့ ပြန်ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ တင့်ကား တပ်ဖွဲ့မှ သူထွက်ခွာသွားရသောကြောင့်ရင်းမှာ အမေရိကန် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်၏ နှုတ်ပြန်တို့ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ တင့်ကားတပ်ဖွဲ့အတွက် တစ်နှစ်ပတ်လုံး သုတေသနနှင့်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးပြုလုပ်ရန် ကွန်ဂရက်၏ ခွင့်ပြုငွေမှာ ဒေါ်လာ ၅၀၀ သာဖြစ်သောကြောင့် ငြိမ်းချမ်းစဉ်ကာလအတွင်း တင့်ကားတပ်ဖွဲ့နှင့်ပတ်သက်၍မည်သည့် တိုးတက်မှုမျှ ရရှိရန် အလားအလာမရှိကြောင်း ပက်တန်ကသိနားလည်လိုက်ပါသည်။ အမှန်အတိုင်းလည်း သူ၏ သုံးသပ်ချက်က မှန်ကန်ပါသည်။ထိုကာလအတွင်း တင့်ကားနှင့်သံချပ်ကာတပ်ဖွဲ့အခြေခံသဘောတရားတိုးတက်မှုသည် အမေရိကန်တွင် လုံးဝမရှိခဲ့ပါ။ စစ်ဆန့်ကျင်သော အမေရိကန်များကို မျက်စိဖွင့်ပေးခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်များမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးနှင့် ဂျာမန်တို့၏လျှပ်တစ်ပြက်စစ်ဆင်ရေးများဖြစ်ပါသည်။

၁၉၂၀ ပြည့်လွန်နှစ်များနှင့် ၁၉၃၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ပက်တန်သည် စစ်မှုရေးရာကိစ္စများကို တတ်နိုင်သမျှကြိုးစားလုပ်ခဲ့သည်။ စာဖတ်ခြင်း၊ ပိုလိုကစားခြင်းတို့အပြင် တီထွင်မှုအနေဖြင့် ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို အနီးကပ်ပစ်ကူပိုမိုထိရောက်စွာပေးနိုင်သောစက်သေနတ်တင်လှည်းကို စတင်အသုံးပြုခဲ့သည်။ မြင်းတပ်၏ တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းအားနှင့် တာဝေးထိရောက်မှုရှိရေးအတွက်လည်း မြင်းကုန်းနီးအသစ်တစ်မျိုးကို သူ၏စိတ်ကူးဖြင့် ပုံစံရေးဆွဲပြီးထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဂျေဝယ်လ်တာခရစ်တီး နှင့်အတူ နီးကပ်စွာပူးပေါင်း၍ တင့်ကားများ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်၊ ဒဏ်ခံနိုင်မှု၊ စက်စွမ်းအားနှင့် လက်နက်စနစ်များကို တိုးတက်လာစေရန် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တင့်ကား နမူနာပုံစံများကို ပင်ကိုယ်တိုင်ဒီဇိုင်းရေးဆွဲတည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်။ ခြေလျှပ်တပ်မများကို မူလက စတုရန်းပုံစံ ဖွဲ့စည်းမှု (တပ်မဟာ/ဗျူဟာလေးခု)အစား တြိဂံပုံစံဖွဲ့စည်းမှု(တပ်မဟာ/ဗျူဟာသုံးခု)ဖြင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖွဲ့စည်းခြင်းဖြင့် တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် လူအင်အားကိုလျော့ချနိုင်ပြီး စစ်ကစားမှုနှင့်ပစ်ခတ်မှုကို တိုးပွားစေသည့် စီမံချက်ကို ပက်တန်က အစပြု ဖော်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤကာလအတွင်းမှာပင် ပက်တန်သည် တာဝန်ပေးအပ်မှု အမျိုးမျိုးကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်ရင်း၊ သူ၏ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာသင်တန်းများကိုလည်းပြီးမြောက်အောင်မြင်စေခဲ့ပါသည်။ ကင်းဆတ်စ်ပြည်နယ် ဗွီလီဗင်ဝပ်တပ်စခန်းရှိ စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်ကို ဂုဏ်ပြုခံအဆင့်အတန်းဖြင့်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ စစ်မဟာဗျူဟာဆိုင်ရာကြည်းတပ်တက္ကသိုလ်တွင်လည်းထူးချွန်စွာအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ပက်တန်သည် ၁၉၃၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက ပုလဲဆိပ်ကမ်းတွင် အခြေပြုတာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကြိုတင်ဟောကိန်းဆန်သော စာတမ်းတစ်ခုကိုရေးခဲ့သည်။ ထိုစာတမ်း၌ ဟာဝါအီကျွန်းများအားဂျပန်နိုင်ငံကလေးကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်လာနိုင်ချေရှိမှုကို ဖော်ပြထားသည်။ ဂျပန်သည် ပစ်ဖိတ်ဒေသကို လွှမ်းမိုးထိန်းချုပ်ရန် အကြံအစည်များ အသေအချာရှိကြောင်းရှင်းလင်းတိကျစွာ ဖော်ပြနေပြီဟု အခိုင်အမာဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ် ၊ ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်နေ့ ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား တိုက်ခိုက်မှုတွင် ဂျပန်များအသုံးပြုခဲ့သော စီမံချက်သည် သူ၏စာတမ်းတွင် ရွေးနုတ်ဖော်ပြချက်များနှင့် တစ်ထပ်တည်းနီးပါးတူညီခဲ့ပါသည်။

ပက်တန်သည် စစ်မြေပြင်တွင် လှုပ်ရှားနိုင်စွမ်းပိုမိုကောင်းမွန်သော နည်းလမ်းများစွာကို အစဉ်တစ်စိုက် ရှာဖွေခဲ့သည်။ ကုန်းရေနှစ်သွယ်ကမ်းတက်စစ်ဆင်ရေးများတွင် သူသည် အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ် လာခဲ့သည်။ လေယာဉ်ပျံများအကြောင်းကိုပိုမိုသိရှိရန်နှင့် လေကြောင်းစစ်ပွဲ၏အခန်းကဏ္ဍကိုပိုမိုနားလည်စေရန်အတွက် ကိုယ်တိုင်လေယာဉ်မောင်းလိုင်စင်ရယူထားပြီး ကိုယ်ပိုင် စတင်ဆန်အမျိုးအစား လေယာဉ်တစ်စီးဖြင့် ပျံသန်းသွားလာ လေ့ရှိသည်။ စစ်ပွဲတွင် ဆက်သွယ်ရေးနှင့် ဆက်ဆံရေးလုပ်ငန်းများအတွက် အပေါ့စားလေယာဉ်ကလေးများ အသုံးပြု ခြင်း၏အရေးကြီးမှုကို ပထမဆုံးသိမြင်ခဲ့သူများအနက်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ဂျပန်ကပုလဲဆိပ်ကမ်းကို မတိုက်ခိုက်မီကပင် ပက်တန်သည် သူ့ဘာသာသူ အထက်ပါလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်နေခဲ့ပါသည်။

၁၉၃၉ ခုနှစ် တွင် ပက်တန်သည် ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ် ဖို့ဘင်နင်တပ်စခန်း ရှိ အမှတ်(၂) သံချပ်ကာ တပ်မဟာသို့ ရောက်ရှိတာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။ အဆိုပါတပ်မဟာတွင် သူ၏ကျွမ်းကျင်သော စီမံဆောင်ရွက်ချက် များကြောင့်အမှတ်(၂)သံချပ်ကာတပ်မကို ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ရန် ရာထူးတိုးမြှင့်တာဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရသည်။ မကြာမီ မှာပင် သူသည်တင့်ကားများနှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်တပ်မတော်တွင် အထူးကျွမ်းကျင်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းခံရပါ သည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် သဲကန္တာရလေ့ကျင့်ရေးတပ်ဖွဲ့ကြီးတစ်ခုကို ကာလီဖိုးနီးယား၊ နာဗာဒိုနှင့် အရီဇိုးနား ပြည်နယ်များမှ ကျယ်ပြန့်သောအစိတ်အပိုင်းများပါဝင်သည့် မိုဂျာဗီးသဲကန္တာရ၌ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရန် တာဝန်ပေးခြင်း ခံရသည်။ ထိုကျောင်းတွင်ပက်တန်သည် ခေတ်မီအမေရိကန်တပ်မတော်၏ တင့်ကားတပ်ဖွဲ့ဆိုင်ရာ အခြေခံသဘော တရားနှင့် စစ်နည်းဗျူဟာများကိုတီထွင်ခြင်း၊ လက်တွေ့စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်း၊ ချို့ယွင်းချက်မရှိစေရန် ပြုပြင်ခြင်း တို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုသဲကန္တာရလေ့ကျင့်ရေးတပ်ဖွဲ့ကြီးမှလေ့ကျင့်ပေးလိုက်သောတင့်ကားတပ်ဖွဲ့များသည် မြောက်အာဖရိက တိုက်စစ်မြေပြင်တွင် မီးတုတ်စစ်ဆင်ရေးဖြင့် ပထမဆုံးကမ်းတက်ခဲ့ကြသည့် တပ်ဖွဲ့များဖြစ်လာခဲ့သည်။ ပက်တန်သည် ကုန်းရေနှစ်သွယ်စစ်ဆင်ရေးစီမံချက်တစ်ခုလုံး ကို အသေးစိတ်ရေးဆွဲရာ၌ အဓိကပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါကုန်းရေ နှစ်သွယ်စစ်ဆင်ရေးမှာ ၁၉၄၂ ခုနှစ် တွင် ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်၊ နော်ဖောက်ဒေသမှ အထူးတာဝန်တပ်ဖွဲ့တစ်ခု အား ပြင်သစ်ပိုင်မော်ရိုကိုကမ်းခြေများသို့ တက်ရောက်ရန် ပြုလုပ်ခဲ့သောစစ်ဆင်ရေး ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလ အတွင်း အမေရိကန်တပ်များက တိုင်းတစ်ပါးမြေပေါ်သို့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ခြေချပြီးတိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ် နွေဦးရာသီတွင် ပက်တန်သည်တူနီးရှားနိုင်ငံကက်သရင်းတောင်ကြားဒေသ၌ အကြီးအကျယ် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများဖြစ်ခဲ့ရသည့် အမှတ်(၂)တပ်မကြီးကို ကွပ်ကဲရန် တာဝန်ကျခဲ့ပါသည်။ ထိုစံအတိုင်း သူသည် ကွပ်ကဲမှုတာဝန်သာမကတပ်မကြီးတစ်ခုလုံးကို ဂုတ်ဆွဲပြီးအတင်းတွန်းတင်ခဲ့သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံပျက်နေသောအမေရိကန် တပ်ရင်းများကို အမြန်ဆုံးတည့်မတ်လာစေပြီး အယ်လ်ဂျီယာဒေသတွင် အောင်မြင်မှုများ ရရှိစေရန်ဦးဆောင်မှုပေးခဲ့ သည်။ ထို့နောက်တပ်မကြီးကွပ်ကဲမှုတာဝန်များကိုဒုတိယတပ်မကြီးမှူး အိုမားဘရက်လေသို့လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့သည်။

စွလီတွင် အမှတ်(၇) တပ်တော်မှူးဖြစ်လာခဲ့သော ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးပက်တန်သည် ဗြိတိသျှတပ်မတော် မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမောင့်ဂိုမာရီ အလွန်လိုလားတောင့်တနေသော စွလီကျွန်းအောင်ပွဲကိုသူ့ထံမှလူယူနိုင်ခဲ့သည်။ လွတ်လပ်စွာ မလှုပ်ရှားနိုင်ရန် အထက်ဌာနချုပ်၏ချုပ်ချယ်မှုများ၊ ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးမလုံမလောက်ဖြစ်မှုများနှင့် ဒုတိယတန်းစား လမ်းကြောင်းများကိုသာ မလွှဲမရှောင်သာ အသုံးပြုစေခြင်းတို့ ရှိလင့်ကစား ပက်တန်နှင့်သူ၏ အမှတ်(၇)တပ်တော် သည် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဖြစ်သည့် မက်စ်စီးနားမြို့သို့ မောင့်ဂိုမာရီ၏ တပ်များမတိုင်မီရှေးဦးစွာ ရောက်ရှိသိမ်းပိုက် နိုင်ခဲ့သည်။ မောင့်ဂိုမာရီသည် ဤဖြစ်ရပ်အတွက် အံ့အားသင့်သွားပြီး ပက်တန်နှင့် သူ့လူများထိုင်စောင့်နေသည့် မြို့တွင်းတစ်နေရာ သို့ရုတ်တရက်ကုန်းဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ရပါသည်။

၁၉၄၄ ခုနှစ် နွေဦးပေါက်ရာသီတွင် ပက်တန်သည် “ကွင်းမေရီ” အမည်ရှိ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးဖြင့် အင်္ဂလန်သို့ရောက်လာခဲ့သည်။ သူ၏အမှတ်တရအဖြစ်ဆိုးနှင့် အောင်မြင်မှုအရဆိုးဖြစ်သည့် အမေရိကန်အမှတ်(၃) တပ်တော်ကို ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ “ဒီဒေး” ကမ်းတက်စစ်ဆင်ရေးစတင်ပြီး ကတည်းက ပက်တန်နှင့် သူ၏ “ဖိုးကံကောင်း”(အမှတ်(၃)တပ်တော်၏ အမည်ဝှက်) တို့သည် ဥရောပတစ်ခွင်သိမ်းကြီး၍ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပါ သည်။စစ်မျက်နှာလေးခုတစ်ပြိုင်တည်းဖြန့်၍ လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ ဂျာမန်တပ်စခန်းများကို ချေမှုန်းဖျက်ဆီး ပြီး ပြင်သစ်နိုင်ငံကို ကျော်ဖြတ်သွားခဲ့သည်။ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဂျာမန်များက အာဒင်းနိုစ်(၅) ထိုးစစ်ကြီး (အမေရိကန် အခေါ် ဘာဂျီစစ်ပွဲ)စတင်ခဲ့ရာ ပက်တန်၏ တပ်တော်သည် ဘက်စတိုးဒေသကို အသေအလဲကာကွယ်နေသော အမှတ် (၁၀၁)လေကြောင်းချီတပ်မမှတစ်ဖွဲ့ဝင်များကို ကယ်တင်နိုင်ရန် အပြင်းအထန်ချီတက်နိုင်ခဲ့၍များစွာလေးစားအထင်ကြီး ခြင်းခံခဲ့ရပါသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် နွေဦးပေါက်ရာသီတွင်ပင် ပက်တန်၏တပ်တော်သည် ဂျာမနီနိုင်ငံရိုင်းမြစ်ဝါဩစတီးယား အထိ ပြင်းထန်စွာထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားခဲ့ပြီး စစ်ကြီးပြီးသောအခါ ချက်ကိုစလိုဗေးလီးယားအထိ ရောက်နေခဲ့ပေ သည်။

စစ်ပွဲအတွင်း၌ ပက်တန်နှင့်သူ၏တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည်အံ့ခမန်းစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ စစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက် ၍ မှတ်တမ်းဝင်သမိုင်းကြောင်း အားလုံးတွင် မည်သည့်တပ်တော်ထက်မဆို အမှတ်(၃) တပ်တော်သည် အမြန်ဆုံး ချီတက်နိုင်ခဲ့ပြီးနယ်မြေအများဆုံးသိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည့်အပြင် ရန်သူအများဆုံးကိုကျဆုံး၊ ဒဏ်ရာရဖမ်းဆီးရမိအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ပက်တန်သည် အသက် ၆၀ အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ အသက် ၆၀ အရွယ်ဟု သုံးနှုန်းခြင်းသည် အိုမင်းခြင်းမရှိသေးခြင်းကိုဖော်ပြလိုသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ပက်တန်အတွက် အိုမင်းချိန်မရှိလိုက်ပါ။ သူ့အသက်၏ ထက်ဝက်ခန့် ရှိသူများက သူ့ကိုမှီရန်အနိုင်လိုက်နေခဲ့ရပါသည်။ သူသည် ခေတ်အမီဆုံးစစ်သည် တော်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏အလုပ်တာဝန်များကိုမည်သို့ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ နှင့် ပိုမိုဆန်းသစ်စွာ ထမ်းဆောင် နိုင်မလဲဆိုသည်ကို အမြဲတမ်းနည်းလမ်းရှာဖွေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ဂျော့အက်(စ်)ပက်တန် သည် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဤကဲ့သို့ ထူးခြားသော လက္ခဏာများနှင့် ပြည့်စုံနေရပါသနည်း။ သူ့အယူအဆများကို မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ယနေ့စီးပွားရေးစီမံခန့်ခွဲသူများက အရေး တကြီးပြောင်မြောက်သည့်စိတ်ကူးများအဖြစ် ထည့်သွင်းစဉ်းစားနေကြရပါသနည်း။ ပက်တန်သည် အနောက်ဘက် စစ်မျက်နှာတွင် အမှတ်(၇)တပ်တော်မှူး နှင့် အမှတ်(၃)တပ်တော်မှူး အဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ် အလွန်ထူးထူး ခြားခြား အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်သည့် အောင်မြင်မှုများကြောင့် ခေါင်းဆောင်အများစု၏ အာရုံစူးစိုက်ခြင်းခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး လေ့လာသင်ယူခြင်း၊ လေ့ကျင့်ခြင်းနှင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း သူ၏ အဓိက ကျသောအခန်းကဏ္ဍအတွက် တာဝန်ယူနိုင်ရန် သူ့ဘာသာသူ ပြင်ဆင်ခြင်းတို့ဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ မည်သူမဆို စစ်ရေးစစ်ရာတွင်ဖြစ်စေ၊ စီးပွားရေးတွင်ဖြစ်စေမိမိတို့ရွေးချယ်ထားသော နယ်ပယ်တစ်ခုခု၌ သူ့ကဲ့သို့ အောင်မြင်မှုများ ရယူလိုသည်ဆိုလျှင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပက်တန်ထက် ပို၍ နမူနာယူစရာကောင်းသောလူမရှိတော့ပါ။

ပက်တန်နှင့်ပတ်သက်၍ စီးပွားရေးစီမံခန့်ခွဲသူများအတွက်အရေးကြီးသောအချက်များ

ပက်တန်၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် သူသည် အချိန်နှင့်စွမ်းအား အမြောက်အမြားကို သူ့ရွေးချယ်ခဲ့သည့် ပင်မသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်း၏ ရှုပ်ထွေးနက်နဲသော အကြောင်းအရာများကို လေ့လာသင်ယူခဲ့သည်။ သူ့ခေတ် သူ့အခါက စစ်ဘက်ဆိုင်ရာနည်းပညာနှင့် စစ်မြေပြင်ဆိုင်ရာလက်စွဲစာစောင်များကို ကောင်းစွာနားလည်ကျွမ်းကျင်ခဲ့ သည်။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာစာအုပ်စာတမ်းများကို အကောင်းဆုံးစစ်ဘက်စာကြည့်တိုက်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာသည်အထိ

စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားပြီး သမိုင်းစာမျက်နှာများနှင့်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် သူက သမိုင်းသည်ဆက်စပ်မှုမရှိသောဖြစ်ရပ်များ၏ မှတ်တမ်းမျှသာမဟုတ်ကြောင်း သိရှိနားလည်သည့်အပြင် မည်သည့် ဖြစ်ပျက်မှုတစ်ခုမဆို ပြီးခဲ့သောအဖြစ်အပျက်များနှင့် လုံးဝဆက်စပ်နေကြောင်းကိုလည်းသိရှိခဲ့ပါသည်။ ဥပမာ နော်မန်စစ်ဘုရင်ဝီလီယံ သည် ၁၀၆၆ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်ဘုရင် ဟာရိုးအား ဟာ့စ်ဝင်းတိုက်ပွဲ၌ အောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံတစ်ခုလုံး၏ သမိုင်းနှင့် အနာဂတ်ကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ဟာရိုးသာ အောင်နိုင်ခဲ့လျှင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အင်္ဂလန်၏လမ်းကြောင်းသည် လက်ရှိနှင့်လုံးဝကွဲပြားခြားနားမည်ဖြစ်ပါသည်။ သမိုင်းဆိုသည်မှာ ဤပုံ ဤနည်းဖြင့်ပြောင်းလဲခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လူယဉ်ကျေးမှုအလေ့အကျင့်အစဉ်အလာ ၊ ဓလေ့ထုံးတမ်းများအားလုံးနှင့် လူသဘာဝအခြေအနေတို့သည် သမိုင်းဖြစ်ရပ်များအပြန်အလှန်ဆက်စပ်ခြင်းအပေါ်တွင်အခြေခံကြောင်း ပက်တန်က မှတ်ယူထားခဲ့ပါသည်။ လူတို့၏ သမိုင်းဝင်သောအပြုအမူများ၏ ဘုံအခြေခံအချက်များကို ရှာဖွေရာတွင် ပက်တန်ကို အဓိကဆွဲဆောင်ခဲ့သည့် အချက် မှာ စစ်ဘက်ခေါင်းဆောင်မှုဖြစ်သည်။ သူသည်စစ်ပွဲတွင် အောင်မြင်မှု သို့မဟုတ် ရှုံးနိမ့်မှုကို ဖြစ်စေသည့် နက်နဲ ခက်ခဲပြီးသိမ့်မွေ့သော အကြောင်းအချက်များကို အမြဲမပြတ် ရှာဖွေနေခဲ့သည်။ သူ၏ စူးစမ်းလေ့လာမှုသည် စစ်နည်းဗျူဟာကျင့်သုံးမှုနှင့် ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေး၊ စစ်ကစားမှုနှင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေမှု၊ လက်နက်များ၏ စွမ်းပကားနှင့် လူတို့၏ စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြမှုတို့သည်လည်း ပက်တန်၏ စူးစမ်းလေ့လာမှုကို ချီးမွမ်းပေးသောအချက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပက်တန်ကို ဘယ်လိုလူစားလဲဟုမေးလာလျှင် သူသည်စိတ်ကြိုက်စာဖတ်သမားတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်ဟု ဖြေရ ပါမည်။ သူ၏စာအုပ်များထဲတွင်များပြားလှစွာသော မှတ်စုများရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရပါမည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ စာတစ်မျက်နှာလုံးတွင် မျဉ်းသား၍သူ၏ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ်နှင့်အယူအဆများကိုလည်း ရေးသွင်းထားလေ့ရှိပါသည်။ သူသည် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုမရှိဘဲ ပုံသေတွက်နည်းနှုန်းထားများ၊ သံချပ်ကာယန္တရား၊ ဂျာမန်ကြေးစားတပ်သားများ၊ အီတလီစစ်ပွဲများ၊ ပိုလန်တို့၏စစ်နည်းဗျူဟာနှင့်နည်းစနစ်များနှင့် ကျွန်းဆွယ်စစ်ပွဲ အစရှိသည့် ဘာသာရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍တစ်ကြိမ်လျှင်နာရီများစွာကြာအောင်ဟောပြောဆွေးနွေးနိုင်သူဖြစ်သည်။ သမိုင်းဘာသာရပ်နှင့်ပတ်သက် ၍ စိတ်ထဲတွင်သိမှတ်တတ်ခြင်းသာမက ထိုဘာသာရပ်ပါ အဖြစ်အပျက်များနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေခဲ့သည်။ ဂရိတို့၏ ဖီလင့်စ်တပ်ဖွဲ့နှင့် ရောမတို့၏ လီဂျင့်တပ်ဖွဲ့မှစ၍ သူကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သိရှိခဲ့ရသော ပထမကမ္ဘာစစ် တပ်တော်ကြီး များအထိပါဝင်ပါသည်။ သူသည် ဘီလီဆာရီယက်စ်၏ လက်နက်တပ်ဆင်မှုနှင့် အကာအကွယ်အသုံးပြုမှုများပြား လေးလံစွာပါဝင်ခဲ့သော မြင်းတပ်နှင့်ခေတ်သစ်သံချပ်ကာတပ်ဖွဲ့တို့ကိုနှိုင်းယှဉ်နိုင်ခဲ့သည်။ ၆ ရာစုခေတ် ဘီလီဆာရီယက်စ် ၏ ပရိယာယ်ကြွယ်ဝသော စစ်နည်းဗျူဟာတချို့ကိုလည်း ခေတ်သစ်တင့်ကားတပ်ဖွဲ့များတွင် သူကအမှန်တကယ် ထည့်သွင်းအသုံးပြုခဲ့ပါသည်။

ပက်တန်သည် ကောင်းစွာ စဉ်းစားတွေးခေါ်တတ်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏သမိုင်းကြောင်းနှင့် စစ်ပွဲများအပေါ် သုံးသပ်ချက်များ၌ အရာခပ်သိမ်းသောအချက်အလက်များကို အပြည့်အစုံထည့်သွင်းတွက်ချက်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုသက်သာလုပ်သော အတွေးသမားများနှင့် မတူဘဲသူက စစ်ပွဲ၏အပြီးသတ် အရည်အချင်းသည် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုဖြစ်သည်ဟုယုံကြည်ခဲ့သည်။သူ၏တပ်မှ အရာရှိများကို မကြာခဏဆိုသလို သမိုင်းကိုလေ့လာခြင်း ၏တန်ဖိုး၊အခွင့်အရေးနှင့်အကျိုးကျေးဇူးများအကြောင်း သင်ကြားပေးတတ်ပါသည်။ သူသည်ညပေါင်းများစွာမရပ်မနား တမ်းစာဖတ်ခဲ့ခြင်းများကြောင့် မျက်လုံးရောင်ရမ်းခြင်းနှင့် မျက်စိနာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည့်အတွက် မကြာခဏ ဆေးကုသမှုခံယူခဲ့ရပါသည်။

သို့ရာတွင် ပက်တန်၏စစ်ပညာကျွမ်းကျင်မှုသည် စာဖတ်ခြင်းနည်းလမ်းတစ်ခုတည်းမှရရှိခဲ့ခြင်းတော့မဟုတ်ပါ။ သူ့ကလေးကျင့်ရေးသည် တပ်မတော်တစ်ရပ်လုံးကို စုစည်းညီညွတ်စေသောအချက်ဟု ယုံကြည်သည်။ မှန်ကန်သော လေ့ကျင့်ရေးသည်လူများအား အမိန့်ကိုအလိုအလျောက်နာခံတတ်စေရန် အလေ့အကျင့်ဖြစ်စေပါသည်။ပက်တန်က စစ်မြေပြင်တွင်စစ်သားများသည် သူတို့၏တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်နိုင်ရန်မှာ ထိုတာဝန်များကို သူတို့က သဘာဝအတိုင်း တုံ့ပြန်တတ်သည့် အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေရန်လိုသည်ဟု သေသေချာချာနားလည်ထားခဲ့သည်။

ပက်တန်၏ အဓိကကျွမ်းကျင်မှုနမူနာတစ်ခုမှာ အနီးကပ်လေ့ကျောင်းအကူအသုံးပြုမှုဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကာလအတွင်း ဥရောပစစ်မျက်နှာ၌ အမှတ်(၁၉)နည်းဗျူဟာလေ့ကျောင်းကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်သည် ပက်တန်၏ အမှတ်(၃)တပ်တော်ကိုအကူပေးခဲ့သည်။ သူသည်ကြည်းတပ်စစ်ဌာနချုပ်များနှင့်လေတပ်ဌာနချုပ်များကို မြေပြင်တွင် ဒေသအားဖြင့် နီးကပ်စွာနေရာချထားပေးလေ့ရှိသည်။ ကြည်း၊ လေ ဦးစီးအဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့လုံးမှ အရာရှိများသည် ညစာ အတူစားပြီး အလွန်နီးကပ်စွာအလုပ်လုပ်နိုင်ရန် အားပေးခဲ့သည်။ လေ့ကျောင်းပစ်ကူ၏ အရေးကြီးမှုနှင့် တန်ဖိုးရှိမှု တို့ကို သတင်းမီဒီယာများ၌ဖော်ပြပြီး လေတပ်သားများ၏ အားထုတ်မှုများကို အမြဲတမ်းအားပေး ချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ရဲဘော်ရဲဘက်ခံစားမှုရှိရန် ၊ အချင်းချင်းအပြန်အလှန် လေးစားယုံကြည်မှုရှိရန် နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် ကြရန် ပြုစု ပျိုးထောင်ပေးခြင်းဖြင့် အမှတ်(၃)တပ်တော်အတွက် သာမက အမှတ်(၁၉)နည်းဗျူဟာလေ့ကျောင်း ကွပ်ကဲမှု ဌာနချုပ် အတွက်ပါ အကျိုးကျေးဇူးများဖြစ်ထွန်းလာစေခဲ့သည်။

ပက်တန်၌လူများကသူ့ကိုအံ့အားသင့်သွားစေရန် ပြုလုပ်လိုသောဆန္ဒသဘောထားတော့ရှိ၏။ အလိုအလျောက် သိတတ်သောအမြင်ဖြင့် အရာရာကို သူ့စိတ်ထဲတွင်ဖြစ်ပေါ်သည့်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချတတ်သည် ဟူသော အမြင် မျိုးရရှိရန်၊ သူ့ကိုယ်တိုင်က ဖန်တီးပေးခြင်းကိုသဘောကျ၏။ ရန်သူ၏ လှုပ်ရှားမှုနှင့်ပတ်သက်၍ သူ၌ အလိုလိုသိတတ် သော ဆဋ္ဌမအာရုံတစ်မျိုးမျိုးရှိသယောင်ထင်ရသော်လည်း သူ၌ စစ်ပညာ၊ စစ်သမိုင်းနှင့် စစ်ခြေခံသဘောတရားတို့က အပြည့်အဝရှိနေသောကြောင့် မည်သည့်အကြောင်းအရာမဆို သူ့ခေါင်းထဲ၌အသင့်ဖြစ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့လုပ်ရ မည့်အလုပ်မှာ သူ၌ရှိသော အရာများကိုပြန်လည်စဉ်းစားရန်သာဖြစ်ပါသည်။ ပက်တန်ကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့သော စကား တစ်ခုမှာ “ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ယောက်လုပ်ရမည့်အလုပ်မှာ သူ၏မှတ်ဉာဏ်ထဲမှသတင်းအချက်အလက်တချို့ကို ပြန်လည် မှတ်မိပြီးအတိုတောင်းဆုံးအချိန်တွင် ရန်သူကို အများဆုံးထိခိုက်ကျဆုံးပျက်စီးစေရန် လက်ဝယ်တွင်ရှိသောနည်းလမ်း များကိုအသုံးပြုခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်” ဟူ၏။ ယင်းကဲ့သို့သော အသိဉာဏ်ပညာနှင့် သိမှတ် တတ်ခြင်းတို့သည် ပက်တန် အား သူ၏တပ်များကိုယုံကြည်မှုရှိစွာ တပ်ဖြန့်နိုင်စွမ်းကိုဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။ ဤအချက်ကိုတချို့က မှားယွင်းစွာမှတ်ယူပြီး “ရဲတင်းမှု” ဟုခေါ်ခဲ့ကြပါသည်။

ပက်တန်သည် သူ၏လက်ရွေးစင်စစ်ဦးစီးအဖွဲ့ကို အမြဲတမ်းယုံကြည်လေးစားမှုရှိပြီး သူတို့ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်လောက်အောင် ခိုင်မာသည့်လုပ်ဆောင်ချက်များအပေါ် အသိအမှတ်ပြုကျေးဇူးတင်စကား ဆိုလေ့ ရှိသည်။ သူ၏စစ်ဦးစီးအဖွဲ့သည် စီမံချက်များကိုပြောင်မြောက်စွာပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ကြပြီး ပေါ်ပေါက်လာမည့် အခွင့်အရေး အတွက် လုပ်ဆောင်ရန် လုပ်ငန်းအနည်းငယ်သာ ချန်ထားလေ့ရှိကြသည်။

စီမံချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ ပက်တန်၏လုပ်ကိုင်ပုံနမူနာကောင်းတစ်ခုသည် ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ဂျာမန်တို့၏ အားဒင်းနီစ်ထိုးစစ်သည် အမှတ်(၁)တပ်တော်၏ ခံစစ်မျဉ်းအတွင်း သို့ဖောက်ဝင်သွားခဲ့ သည့်အချိန်ကဖြစ်သည်။ ပက်တန်သည်သူ၏ အမှတ်(၃)တပ်တော်တစ်ရပ်လုံးကို မြောက်ဘက်သို့ ၉၀ ဒီဂရီလှည့်ပြီး ဘက်စတုံးဒေသကို ကာကွယ်၍ တိုက်ပွဲဝင်နေသော တပ်များနှင့် ချိတ်ဆက်မိသည်အထိ အပြင်းအထန် ချီတက်သွား သည်။တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဂျာမန်ထိုးစစ်၏တောင်ဘက်တောင်ပံကို ခြိမ်းခြောက်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဂျာမန်သည်ထိုးစစ်မှ ခံစစ်အနေအထားသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။

ပက်တန်သည် စစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့်အခါမျှ မိုက်မဲမှုနှင့်စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သောယောင်တိယောင်ကန်း အလုပ်များကိုမလုပ်ခဲ့ပါ။ ထို့အပြင်သူသည် စစ်ပွဲ၏အနိဗ္ဗာန်များ၊ ရွံ့မှန်းဖွယ်အခြေအနေများကို ကောင်းစွာသိရှိပါသည်။ ပက်တန်က “လူသားအချင်းချင်း သတ်ဖြတ်ရန်လိုလားချက်အပေါ် ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြုလိုစိတ်များရှိနေကြသရွေ့ စစ်ပွဲ ဆိုသည်မှာ ညစ်ပတ်သောလုပ်ငန်းတစ်ခုသာဖြစ်နေပါသည်” ဟု တစ်ခါက ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူအများ၏သိရှိနားလည်ထားချက်နှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ပက်တန်သည် စစ်ပွဲကိုကြိုက်နှစ်သက်သူတစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။ သူသည်စစ်မြေပြင်တွင်အကြီးအကျယ်ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများ၊ ကစဉ့်အလျားဖြစ်မှုများနှင့် ချေမှုန်းဖျက်ဆီးခြင်းများကို ပြုလုပ်ရန်ဆန္ဒမရှိပါ။ သူကွပ်ကဲရသောနယ်မြေတွင် လူ့အသက်ဆုံးရှုံးခြင်းများအတွက် စာနာမှုနှင့် အလေးအနက် တာဝန်ရှိမှုတို့ကို သူကိုယ်တိုင်ခံစားခဲ့ရပါသည်။ သို့သော်လည်း သူ၌မယိမ်းမယိုင်သော သဘောထားခံယူချက်ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားရမည်ဖြစ်ကြောင်း သူနားလည်ပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးခံစားချက်ကို ရှေ့တန်းတင်ခဲ့မိသော် ထိုတစ်ခဏတွင်ပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် သူ၏ထိရောက်မှုသည် ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်မည်ဟု ခံယူထားပါ သည်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်သည် လူနာတစ်ယောက်ကို ခွဲစိတ်ကုသနေသော အချိန်၌ ထားရှိရမည့် သဘောထား အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ပက်တန်သည်အဘယ့်ကြောင့် ဤရွေ့တိုက်မှု ခိုးကြားတက်ကြွနေရပါသနည်း။ စစ်သည်တော်ဘဝကို အဘယ့် ကြောင့်ခုံမင်တွယ်တာနေရပါသနည်း။ သူ့အတွက်အောင်မြင်မှု၊ ကြီးမြတ်မှု၊ အကျိုးကျေးဇူးရရှိနိုင်မှု၊ ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားမှုနှင့် လျှိုက်လွဲစွာထောက်ခံအားပေးခံရမှုတို့ကို ရရှိနိုင်သော တစ်ခုတည်းသောအခွင့်အရေးဖြစ်သောကြောင့် ဟု အခြေခံအားဖြင့် ပြောနိုင်ပါသည်။ စစ်ပွဲ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအဖြစ်များ၊ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်မှုများနှင့် သေကျေပျက်စီးမှုများကို သူကရွံ့မှန်းသော်လည်း ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ရန်တာဝန်ရှိမှုများနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကိုကား သူက နှစ်သက်ပါသည်။ သူသည်ထူးထူးခြားခြား လက်တွေ့သမားတစ်ဦးဖြစ်သည်နှင့်အညီ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်လည် သုံးသပ်ပြီး သူ၏ကောင်းမွန်သောအလေ့အကျင့်နှင့် ရဲစွမ်းသတ္တိတို့ကို စစ်ပွဲအတွက် နောက်ဆုံးလက်နက်များအဖြစ် ရှုမြင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ၏စကားအတိုင်းဆိုရလျှင် “လူသတ်သောနည်းစနစ်များထပ်ဆောင်းထားသည့် လက်နက်သစ် များသည်အသုံးဝင်ပါသည်။ သို့သော်တင့်ကားတစ်စီးဖြစ်စေ၊ ရဲတင်းတစ်လက်ဖြစ်စေ လက်နက်သည် လက်နက် သာလျှင်ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ပွဲဆိုသည်မှာ လက်နက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း လူဖြင့်သာ အောင်နိုင်မှုကို ရယူခြင်းဖြစ်သည်” ဟူ၍ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်အဆုံးစွန်စကားကိုဆိုရလျှင် ပက်တန်သည် ကြီးကျယ်သောအောင်မြင်မှုများ ကို ရယူပေးနိုင်သည်မှာ သူ၏တွန်းအားတစ်ခုတည်းကြောင့်မဟုတ် သူ၏ပြင်းပြသောစိတ်ဓါတ် သို့မဟုတ် ဆန္ဒာဓိပတိ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုဆိုရပါမည်။ ပက်တန်သည် ကံတရားကို ယုံကြည်သူ ဖြစ်သည်။ သူ့ဘက်မှ ကံကြမ္မာက ဖေးမပေးသည်ဟု ဆိုနိုင်လောက်အောင်လည်း ကံကောင်းခဲ့ပါသည်။ သူ့အချိန်အခါက သူ့နေရာတွင်သူသည် လူမှန် နေရာမှန်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သူ့အတွက်ကံကောင်းခြင်းသည် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဖြစ်သော်လည်း ပက်တန်၏ ခိုင်မြဲသောယုံကြည်ချက် မှာ သူ့မွေးဖွားလာခြင်းသည် တိုင်းပြည်၏ ကံကြမ္မာအတွက် ဖြစ်သည်။ လူများကိုစိတ်ပျက်စရာ အခြေအနေမှပြန်လည် ထိန်းကျောင်းကောင်းမွန်လာစေရေး ခေါင်းဆောင်မှုပေးရန်သာဖြစ်သည်ဟုဆိုပါသည်။ လူဝင်စားတစ်ဦးဟု မိမိကိုယ် မိမိ ယုံကြည်သဖြင့် ဤသည်မှာ သူ၏ဘဝတစ်သက်တာ ကံအကြောင်းတရားပါပဲဟု ခံစားလေ့ရှိသည်။

“ဖန်သားပြင်အတွင်းမှ ထိတ်လန့်စရာ” ဟူသော ပက်တန်၏ ကဗျာကလေး၌-

အနာဂတ်ဘဝတစ်သက်တာ

ရှေးကအတိုင်း စစ်တိုက်နေရမှာ

တိုက်ခိုက်ရေးသမားဖြစ်ဖို့သေဆုံးခဲ့ရတာ

သို့သော် တဖန်ထပ်၍သေရဦးမှာ - ဟူ၍ဖော်ပြထားပါသည်။

ပက်တန်၏ကံကောင်းခြင်း၊ တိုင်းပြည်အတွက်လိုအပ်ချက်နှင့်အနာဂတ်ကံကြမ္မာတို့သည်ဒွေးရောယှက်တင် ဖြစ်နေကြသည်။အခွင့်အရေးပေါ်လာချိန်တွင် ပက်တန်သည် စိတ်ရောကိုယ်ပါ အဆင်သင့်ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူသည်

စိန်ကျောက်ကဲ့သို့မာကျောသည်။ ရှုထောင့်မျိုးစုံမှ ရှုမြင်နိုင်သည်။ ထို့အပြင် အလွန်လည်းစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းပါသည်။ သူသည်အနှစ်သာရအားဖြင့် စစ်သည်တော်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ လှုပ်ရှားတက်ကြွသည်။ လျင်မြန်စွာ နားလည်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ အသိပညာနှင့်စာပေယဉ်ကျေးမှုနှစ်စပ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွက် သူလိုလူတစ်ယောက် ရရှိခဲ့ခြင်းသည် ကံကောင်းလေစွတကား။

ဒမ္မင်း၊ ရှိယူးဟတ်နှင့် စာရင်းဇယားဖြင့် အရည်အသွေးထိန်းသိမ်းခြင်း

ဒေါက်တာဒဗလူအက်ဒွက်ဒမ္မင်းနှင့်ဒေါက်တာဝယ်လ်တာအေရှီယူးဟတ်တို့၏ စာရင်းဇယားဖြင့် အရည်အသွေး ထိန်းသိမ်းခြင်းနည်းလမ်းကို အမေရိကန်စီးပွားရေးသမားများသည် ပိုမိုကြီးမားသောယှဉ်ပြိုင်မှု၊ ပိုမိုနည်းပါးသော အရင်းအမြစ်နှင့်လုပ်အားခသက်သာပေါများသော နိုင်ငံခြားအလုပ်သမားများနှင့် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ရန်သင်ယူ ခဲ့ကြရပါ သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးကို အနိုင်တိုက်နိုင်ခဲ့သော စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ တပ်ဆင် ပေးနိုင်သည့် အမေရိကန်ကုန်ထုတ်လုပ်မှု ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဩဇာသက်ရောက်စေသည့်နည်းလမ်း များနှင့် သင်ကြားမှုများကို ပြုလုပ်ပေးခဲ့သူများဖြစ်ကြ၏။

ဝီလီယံအက်ဒွက်ဒမ္မင်းသည် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်က ဝရမ္မင်းဒေသ ယာတောအိမ်ကလေးတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ အသက် ၁၇ နှစ်တွင် ဝရမ္မင်းတက္ကသိုလ်တက်ရောက်ခဲ့ပြီး ၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင် ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ သင်္ချာဘာသာရပ်ထပ်တိုး သင်ယူရန် နောက်ထပ်တစ်နှစ် ထိုတက္ကသိုလ်တွင် ထပ်နေခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် ယေးလ်တက္ကသိုလ်၌ ရူပဗေဒပါရဂူဘွဲ့ရသည်အထိ ဆက်လက်သင်ယူသည်။

၁၉၂၇ ခုနှစ်တွင် နယူးယောက်မြို့ ဘဲလ်တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီ၏ လက်တွေ့သုတေသနလုပ်ငန်းများ၌ ကုမ္ပဏီစု စာရင်းအင်းပညာရှင် ဝယ်လ်တာအေရှီယူးဟတ်နှင့်တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ရှိယူးဟတ် က သင်္ချာနည်းပညာကိုစက်မှုလုပ်ငန်း၌ ထည့်သွင်းအသုံးပြုပြီး “စာရင်းဇယားဖြင့်ထိန်းသိမ်းခြင်း” ဟုခေါ်သော စနစ်တစ်ရပ်ကို ထူထောင်ခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ ရှိယူးဟတ်သည် မည်သည့်အလုပ်သမားတစ်ဦး၏လုပ်ငန်းတာဝန်ကိုမဆို အခြေအနေအလိုက် ကန့်သတ်နိုင်ရန် စီစဉ် ခဲ့သည်။ လက်ခံနိုင်သောအမြင့်ဆုံးနှင့် အနိမ့်ဆုံးအမှတ်များကို သတ်မှတ်ထားခြင်းဖြင့်ထိုအမှတ်များ၏ အပြင်ဘက် ရောက်ရှိနိုင်သောအခြေအနေကို စူးစမ်းသိရှိနိုင်ပြီး ဘာကြောင့်ထိုသို့ဖြစ်ရသည်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အလုပ်သမားများကို သူတို့ဘာသာသူတို့တိုးတက်မှုဇယားရေးသွင်း နိုင်ရန်လည်း လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။ ဤနည်းဖြင့် သူတို့အလုပ်ကို သူတို့ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ ထိန်းကျောင်းသွားနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပြီး ချိန်ဆမှုကိုလည်း သူတို့ဘာသာသူတို့ လုပ်ရန်အခွင့်အရေး ရရှိစေပါမည်။ ဒမ္မင်းက ရှိယူးဟတ်၏ ထူးချွန်စွာလုပ်ဆောင်ချက်အပေါ် “လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုကို မည်သည့်အချိန်မှာစတင်၍ မည်သည့်အချိန်တွင်စွန့်ခွာရမည်ကိုသိရှိစေခဲ့သည်”ဟုဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်မှ စတင်၍ ဒမ္မင်းသည် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာသည့်တိုင် ရှိယူးဟတ်နှင့် အတူတကွ နယူးယောက်မြို့တွင် လေ့လာသုတေသနပြု ခဲ့ပါသည်။ ရှိယူးဟတ်၏ စာရင်းဇယားဖြင့် အရည်အသွေးထိန်းသိမ်းခြင်း သိအိုရီများသည် ဒမ္မင်း၏ အလုပ်အတွက် အခြေခံအချက်များ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

စတင်းဖို့တက္ကသိုလ် ပါမောက္ခတစ်ဦးဖြစ်သော ဒဗလူအယ်လင်ဝေါလစ်(စ) က ဒေါက်တာဒမ္မင်းထံ စတင်းဖို့ တက္ကသိုလ်အနေဖြင့် စစ်ကြီးအတွက် အကူအညီပေးရန် မည်သည့်နည်းလမ်းများရှိပါသလဲဟု စာရေးသားမေးမြန်းခဲ့ရာ ဒမ္မင်းကချက်ချင်းပင် စာမျက်နှာလေးမျက်နှာပါရှိသော ရှိယူးဟတ်၏ စာရင်းဇယားဆိုင်ရာအရည်အသွေး ထိန်းသိမ်း ခြင်းနည်းလမ်းများအား အင်ဂျင်နီယာများ၊ စစ်ဆေးရေးမှူးများနှင့် စစ်ပွဲအတွက် ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ် ပေးနေသော ကုမ္ပဏီများသို့ သင်ကြားပေးပါရန် ပြန်ကြားခဲ့ပါသည်။ ဒမ္မင်းကိုယ်တိုင်လည်း ၁၉၄၁ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ တွင် ပထမဦးဆုံးသော “စာရင်းဇယားဖြင့်အရည်အသွေးထိန်းသိမ်းခြင်းနည်းလမ်းများ” သင်တန်းကို ဆယ်ရက်တိုင်တိုင်

သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် သူနှင့်သူ၏လက်ထောက်များသည် တိုင်းပြည်အနှံ့သွားရောက်ခဲ့ပြီး အဆိုပါ ဘာသာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ သင်တန်းသားပေါင်း သုံးသောင်းတစ်ထောင်ကို သင်ကြားပေးခဲ့ပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင်မူ ဒေါက်တာဒမ္မင်း၏ စာရင်းဇယားဖြင့်အရည်အသွေးထိန်းသိမ်းနည်း အယူအဆအနည်းငယ် ကိုသာရည်ညွှန်းဖော်ပြနိုင်ပါသည်။ထိုအယူအဆအတွေးအခေါ်များသည် ဒေါက်တာရီယူးဟတ်၏ မူလအတွေးအခေါ်များ ကိုအခြေခံထားခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဒေါက်တာဒမ္မင်းယုံကြည်သော အယူအဆများသည် စာရှုသူများအတွက် အကျိုး ကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းစေမည့် အရေးကြီးသောအချက်များ ပါဝင်နေသည့်အတွက် ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စာလုံးမည်းဖြင့် ဖော်ပြထားချက်များသည် ဒေါက်တာဒမ္မင်း၏မူရင်းစာသားများ ဖြစ်ပါသည်။

စာရင်းအင်းဖြင့် အရည်အသွေးထိန်းသိမ်းနည်းမှ အချက် (၁၄) ချက်

- ၁။ ထုတ်လုပ်မှုနှင့်ဝန်ဆောင်မှုတိုးတက်ရေး ရည်ရွယ်ချက်ကို မပြောင်းလဲရ။ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်စွမ်းရှိစေရန်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆက်လက် တည်တံ့ခိုင်မြဲစေရန်နှင့် အလုပ်အကိုင်များ ရရှိစေရန် ရည်ရွယ်ရပါမည်။
- ၂။ အတွေးအမြင်အသစ်ကိုလက်ခံပါ။ မိမိတို့သည် စီးပွားရေးခေတ်သစ်သို့ ရောက်ရှိနေကြသည်။စိန်ခေါ်မှုအသစ် များကိုရင်ဆိုင်နိုင်ရန် စီမံခန့်ခွဲမှုသည် နိုးကြားလာရမည်။ အခြေအနေသစ်တွင် မိမိ၏တာဝန်ရှိမှုများကို နားလည် သဘောပေါက်ရန်သင်ယူပြီး ပြောင်းလဲမှုတွင်ခေါင်းဆောင်ရပါမည်။
- ၃။ အရည်အသွေးမှီရန်အတွက် စစ်ဆေးမှုအမြောက်အမြား ပြုလုပ်ခြင်းအပေါ်၌ မှီခိုနေမှုကို ရပ်စဲပါ။ အမြောက်အမြားစစ်ဆေးရေးလိုအပ်ချက်ကို လျော့ချနိုင်ရန်အတွက် ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းစဉ်၌ အရည်အသွေးကို ဦးစားပေးပထမထားသော စနစ်တည်ဆောက်ပါ။
- ၄။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကိုရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ရာတွင် တန်ဖိုးဖော်ပြချက်တစ်ခုတည်းကိုစံထားသောအလေ့ အကျင့်ကိုအဆုံးသတ်ပါ။ စုစုပေါင်းထုတ်လုပ်မှုစရိတ်အနည်းဆုံးဖြစ်ပါစေ။ ကုန်ပစ္စည်းတစ်မယ်ချင်းပေးသွင်း သူများထံအရောက်သွား၍လေးစားမှုနှင့်ယုံကြည်မှုရှိသော ရေရှည်ဆက်ဆံရေးတစ်ခုထူထောင်ပါ။
- ၅။ ထုတ်လုပ်မှုနှင့်ဝန်ဆောင်မှုစနစ်ကို မှန်မှန်နှင့်ရာသက်ပန်တိုးတက်စေရမည်။ အရည်အသွေးနှင့်ထုတ်လုပ် နိုင်စွမ်းပါ တိုးတက်စေခြင်းဖြင့် ကုန်ကျစရိတ်များ မှန်မှန်လျော့ကျစေရပါမည်။
- ၆။ လေ့ကျင့်ရေးကိုဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်တွင်ဖြစ်ပါသည်။
- ၇။ ခေါင်းဆောင်မှုကိုတည်ဆောက်ပါ။ ခေါင်းဆောင်ခြင်းနှင့်ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူများကို ကူညီရန်နှင့် စက်ကိရိယာများ၊ တန်ဆာပလာများကို ပိုမိုကောင်းမွန်စွာအလုပ်လုပ်နိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ စီမံခန့်ခွဲမှု အပိုင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ထုတ်လုပ်မှုအပိုင်းတွင်ဖြစ်စေ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲခြင်းကို စစ်ဆေးပြုပြင်ရန်လိုအပ်ပါသည်။
- ၈။ ကြောက်စိတ်ကိုဖယ်ရှားပါ။ သို့မှသာ ကုမ္ပဏီအတွက် သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းအတွက် လူတိုင်းက ထိထိ ရောက်ရောက်အလုပ်လုပ်နိုင်ပါမည်။ ဝန်ထမ်းများသည် မေးခွန်းများမေးရန်ဖြစ်စေ နေရာဌာနတစ်ခုတွင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်စေ ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိစေရပါ။
- ၉။ ဌာနများအကြား အတားအဆီးများကိုဖြိုချပါ။ သုတေသန၊ပုံစံထုတ်၊အရောင်းနှင့်ထုတ်လုပ်မှုစသည့် ဌာနများသည် ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရာတွင် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သော ပြဿနာများကို ကြိုတင်မြင်တွေ့နိုင် ရန်

အသင်းအဖွဲ့တစ်ခုကဲ့သို့ အလုပ်လုပ်ရပါမည်။ ထုတ်လုပ်မှု သို့မဟုတ် ဝန်ဆောင်မှုကို ထိခိုက်စေမည့် ကိစ္စများအတွက်လည်း အတူတကွ အလုပ်လုပ်နိုင်ရမည်။

၁၀။ လုပ်သားထုအတွက် ဆောင်ပုဒ်များ၊ တိုက်တွန်းချက်များနှင့် ပန်းတိုင်များကိုလျော့ချပါ။ ချို့ယွင်းချက် လုံးဝကင်းစင်စေရန်နှင့် ထုတ်လုပ်နိုင်စွမ်းကို အဆင့်သစ်များသို့ ရောက်ရှိစေရန်အတွက် တိုက်တွန်းခြင်းများသည် လုပ်ငန်းခွင်ဆက်ဆံရေးတွင် ရန်လိုမှုများသာ ဖန်တီးပေးနိုင်ပါသည်။ အရည်အသွေးညံ့ဖျင်းခြင်းနှင့် ထုတ်လုပ်နိုင် စွမ်းလျော့ကျခြင်းတို့၏အကြောင်းအရင်းမှာစနစ်နှင့်သာသက်ဆိုင်ပါသည်။ လုပ်သားထု၏ စွမ်းအားအပြင်ဘက်တွင် သာတည်ရှိနေသည့်အရာဖြစ်သည်ကို သတိပြုရပါမည်။

၁၁။ အရေအတွက်ဖြင့် ခွဲတမ်းချထားခြင်းကိုလျော့ချပါ။ ခေါင်းဆောင်မှုကအစားထိုးဝင်ရောက်ရပါမည်။

၁၂။ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်နိုင်စွမ်းမူဂုဏ်သိက္ခာ၏အတားအဆီးများကို ဖယ်ရှားပါ။ ဝါစဉ် ကြီးစဉ်စီပြီး အကဲဖြတ်ခြင်းကို ဖျက်သိမ်းရမည်။ ရည်မှန်းချက်ဖြင့် စီမံခန့်ခွဲခြင်းကို လျော့ချရမည်။

၁၃။ လူတိုင်းအတွက်ပညာရေးနှင့်ပြန်လည်လေ့ကျင့်ရေးကိုလည်းကောင်း၊မိမိကိုယ်မိမိတိုးတက်ရေးကို လည်းကောင်း အားပေးသည့် တက်ကြွသော အစီအစဉ်တစ်ရပ်ကို ထူထောင်ပါ။

၁၄။ အသွင်ကူးပြောင်းရေးကို ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေရန် အရေးယူဆောင်ရွက်ပါ။ ဤကိစ္စအတွက် ကုမ္ပဏီတွင်ရှိသောလူတိုင်း ပါဝင်လုပ်ဆောင်စေရမည်။ အသွင်ကူးပြောင်းရေးသည် လူတိုင်း၏အလုပ်ဖြစ် သည်။

သေကောင်ပေါင်းလဲရောဂါ ခုနှစ်မျိုး

၁။ ရာသက်ပန်နာလန်မထူဘဲအကြီးအကျယ်ပျက်စီးဆုံးရှုံးသောရောဂါ- ရည်ရွယ်ချက်ခိုင်မြဲမှုမရှိခြင်း

၂။ ရေတိုအကျိုးအမြတ်များအတွက် အသားပေးခြင်း

၃။ လုပ်ငန်းလျာထားချက်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အရည်အချင်းအဆင့်သတ်မှတ်ချက်ဖြင့်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် နှစ်စဉ် စွမ်းဆောင်မှုကို ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေအကဲဖြတ်ခြင်း

၄။ စီမံခန့်ခွဲမှုရွေ့လျားခြင်း။ အလုပ်အမျိုးမျိုးပြောင်းခြင်း၊ ဟိုခုန်ဒီခုန်ပြုလုပ်ခြင်း။

၅။ မျက်မြင်ကိန်းဂဏန်းများဖြင့်သာ စီမံခန့်ခွဲခြင်း။ ငွေကိုသာရေတွက်နေခြင်း၊မသိသေးသောသို့မဟုတ် မသိနိုင်သော အချက်အလက်များကို အနည်းငယ် သို့မဟုတ် လုံးဝထည့်သွင်းစဉ်းစားမှုမပြုခြင်း။

၆။ ဆေးဝါးဖိုးကုန်ကျစရိတ်များ အလွန်အကျွံသုံးစွဲခြင်း။

၇။ ပေးရန်တာဝန်ရှိသည့် ကုန်ကျစရိတ်များခြင်း၊ ဥပမာ ရွှေ့နေစရိတ်များ။

(မှတ်ချက် - နောက်ဆုံးရောဂါနှစ်မျိုးမှာ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကဲ့သို့ နိုင်ငံများနှင့်သာ ပတ်သက်ပါ သည်။)

အတားအဆီးများ

- ၁။ **နှစ်ရှည်စီမံကိန်းနှင့်အသွင်ကူးပြောင်းရေးလုပ်ငန်းကိုလစ်လျူရှုခြင်း။** အလွယ်တကူဆူလွယ်နပ်လွယ် အကျိုးကျေးဇူးများကိုသာမျှော်မှန်းခြင်း။
- ၂။ **လတ်တလောပြဿနာများ ဖြေရှင်းခြင်း၊ အလိုအလျောက်စက်ကိရိယာများ အသုံးပြုခြင်း၊ ခေတ်မီ တန်ဆာပလာပစ္စည်းများနှင့် စက်ယန္တရားများကို အသုံးပြုရုံမျှဖြင့် အသွင်ကူးပြောင်းမှုဖြစ်လာ လိမ့်မည်ဟုတွေးထင်ခြင်း။**
- ၃။ **နမူနာများရှာဖွေခြင်း။** နမူနာပုံစံများသည် သူ့ဘာသာသူ ဘာမျှမသင်ကြားနိုင်ပါ။ ယင်းတို့ကိုလေ့လာရန် လိုအပ်ပြီး မည်သည့်လုပ်ဆောင်ချက်သည် ဘာကြောင့်အောင်မြင်ရသည် သို့မဟုတ် ဆုံးရှုံးရသည်ကို သိနား လည်ရမည်။
- ၄။ **မိမိတို့၏ပြဿနာများက သူတို့နှင့်မတူဘူး။** ဤကဲ့သို့မကြာခဏပြောပြီး ဆင်ခြေတက်ကြခြင်း။
- ၅။ **ကျောင်းများ၌အချိန်ကုန်လွန်ခြင်း။** ငွေရေးကြေးရေး၊ စာရင်းအင်းနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုသီအိုရီများကို သင်ကြားခဲ့ကြသော်လည်း စက်ရုံအလုပ်ရုံ နှင့် လုပ်ငန်းခွင်တွင် သင်ယူခဲ့မှုမရှိခြင်း။
- ၆။ **အရည်အသွေးထိန်းသိမ်းရေးဌာနများအပေါ်သာ အားကိုးမှီခိုခြင်း။**
- ၇။ **ပြဿနာများအတွက်လုပ်သားထုကိုသာ အပြစ်တင်ခြင်း။** မည်သည့်နေရာတွင်မဆိုလုပ်သားများသည် ပြဿနာ၏ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းအတွက်သာတာဝန်ရှိပါသည်။ စနစ်က ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းတာဝန်ရှိပါသည်။ စနစ်သည် စီမံခန့်ခွဲသူများ၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။
- ၈။ **ထုတ်ကုန်ဖြစ်လာပြီးလျှင်အရည်အသွေးကိုမစစ်ဆေးနိုင်ပါ။** ထုတ်ကုန်များကိုစစ်ဆေးခြင်းနည်းလမ်း ဖြင့် အရည်အသွေးကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ပါ။
- ၉။ **မှားယွင်းသောစတင်မှုများ။** အရည်အသွေးထိန်းသိမ်းခြင်းအတွက် စာရင်းအင်းနည်းလမ်းများကို တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး သင်ကြားပေးလိုက်သော်လည်း စီမံခန့်ခွဲမှုအပိုင်းက လိုက်နာကျင့်သုံးမှုမရှိခြင်း
- ၁၀။ **လူကထိန်းသိမ်းရန် မလိုသောကွန်ပျူတာ။** ကွန်ပျူတာများသည် ပြဿနာများကို ညှိနှိုင်းပြင်ဆင် ပေးနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ များသောအားဖြင့်အသုံးမပြုဖြစ်သော သတင်းအချက်အလက်များကို သိုလှောင်ထားခြင်း သာ ပြုလုပ်ပေးနိုင်ပါသည်။
- ၁၁။ **သတ်မှတ်ချက်ပြည့်မီခြင်း။** ကုန်ပစ္စည်း၏အရည်အသွေးနှင့်ထုတ်လုပ်နိုင်စွမ်းပါတိုးတက်ရန်ဆိုလျှင် ဤနည်းဖြင့် မပြည့်စုံပါ။
- ၁၂။ **ရှေ့ပြေးပုံစံကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်းဖြင့် မလုံလောက်ပါ။** စမ်းသပ်ခန်းတွင်ပြုလုပ်သည့်အတိုင်း ထုတ်လုပ်မှုတွင် ဖြစ်မလာတတ်ပါ။
- ၁၃။ **မိမိတို့အလုပ်ကို လာရောက်ကူညီမည့်လူသည်မိမိတို့၏လုပ်ငန်းအားလုံးကိုနားလည်ရမည်။** ဤ သဘောထားခံယူချက်သည်မမှန်ပါ။ လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို အစအဆုံးအားလုံးသိရှိသော်လည်း ယင်းလုပ်ငန်းကို မည်ကဲ့သို့ တိုးတက်စေရန် ပြုလုပ်ရမည်ကိုမသိဘဲ ရှိနိုင်ပါသည်။ အလားတူလုပ်ငန်းကို တိုးတက်စေရန် မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရမည်ကို သိရှိသော်လည်း လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို မသိဘဲလည်းရှိနိုင်ပါသည်။

ယခုအခါ၌အမေရိကန်စီးပွားရေးသမားများသည် မာနကြီးသောမန်နေဂျာတစ်ယောက်၏ “ငါကအကြီးအကဲပဲ၊ ငါ့အားလုံးသိတယ်၊မင်းကဝန်ထမ်းပဲ၊ မင်းဘာမျှမသိဘူး” ဟူသော သဘောထားသည် အဓိပ္ပါယ်မရှိ၊ မိုက်မဲပြီးအသုံးဝင် မှုမရှိကြောင်း နားလည်လာကြပြီဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် အပေါ်မှချုပ်ကိုင်ခြင်းနှင့် ကြောက်ရွံ့စေခြင်းတို့သည် ဝန်ထမ်းအား ကိုင်တွယ်ရာတွင် အလုပ်မဖြစ် ကြောင်းလည်းသိရှိလာကြပါသည်။ ယနေ့ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်ကို ရင်ဆိုင်ရာတွင် စီးပွားရေးစစ်သည်တော် အတွေးအခေါ် အယူအဆကို လက်ခံကျင့်သုံးရန် လိုအပ်သည်ဟူ၍လည်း စတင်နားလည်လာကြပြီဖြစ်ပါသည်။

စစ်ဘက်တွင် အသုံးပြုသော ကျင့်ဝတ်သီလများသည် ယခင်ကအတိုင်း အနာဂတ်တွင်လည်း စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများတွင်အသုံးပြုရန် ကောင်းမွန်နေပါလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်မှု လက်တွေ့ကျမှု၊ စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းလိုက်နာမှု၊ ရှင်းလင်းပြတ်သားမှုနှင့် ရည်ရွယ်ချက်တိကျခိုင်မြဲခြင်းတို့သည် မည်သည့်အခါမျှ ပုံစံပျက်ယွင်း သွားကြမည်မဟုတ်ပါ။

စစ်ဘက်ဆိုင်ရာနည်းလမ်းများကို လူအများစုထက် ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ နားလည်တတ်ကျွမ်းသူသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂျော့အက်စ်ပက်တန်ဂျူနီယာ ဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားသံသယရှိစရာမလိုပါ။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း စီးပွားရေး လုပ်ငန်းနှင့် စစ်ရေးလုပ်ငန်းများသည် နီးစပ်သော ညီအကိုဝမ်းကွဲများဖြစ်ကြောင်း သွယ်ဝိုက်၍ နားလည်ထားခဲ့ ပါသည်။ သူ၏အတွေးအခေါ်နှင့် အယူအဆများသည် ၁၉၄၀ ပြည့်လွန်နှစ်များကကဲ့သို့ပင် ယခုတိုင်လည်း စစ်ရေး လုပ်ငန်းများတွင် ဆက်စပ်အကျိုးဝင်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် သူ၏အယူအဆများသည် ခက်ခဲရှုပ်ထွေးလှသော ယနေ့စီးပွားရေးအသိုက်အဝန်းအတွက်လည်း ယခင်ကထက်ပင်ပို၍ ဆက်စပ်မှုရှိနေကြောင်း တွေ့ရှိလာရပါသည်။ အကယ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်သာ စစ်ရေးထက် စီးပွားရေးကို သူ၏သက်မွေးမှုလုပ်ငန်းအဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် သူသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံးနှင့်သြဇာအာဏာအရှိဆုံး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများအနက် တစ်ဦး ဖြစ်လာ ခဲ့မည်မှာမလွဲပါ။